Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2146 | 4 pagini — 20 bani | Duminică 25 martie 1956

Moscova—Londra

în **3** ore și jumătate

cu un avion sovietic cu reacție pentru pasageri

Amănunte asupra acestui zbor citiți în pag. III-a.

Drumul spre bunăstarea colectiviștilor

Anul trecut, în gospodăria colectivă din Hoghilag, regiunea Stalin, pentru fiecare zi-muncă s-au împărțit cîte 2.800 kg. grîu, 3 kg. porumb, 5,440 kg. cartofi, 0,202 kg. zahăr și altele, în gospodăria colectivă din Fălciu, regiunea Bîrlad, veniturile au fost și mai mari: 3,626 kg. grîu, 8,800 kilograme porumb, 1,500 kg. floarea-soarelui, 1 kg. mazăre etc.

La baza acestor venituri atît de însemnate, care aduc belșug în casele colectiviștilor harnici, stă munca depusă de fiecare colectivist în parte. Datorită participării tuturor colectiviștilor la muncă se pot face la timp și bine lucrările agricole, se pot aplica metode agrotehnice înaintate cu ajutorul cărora se obțin recolte mari.

Veniturile mari ale colectiviștilor vorbesc cum nu se poate mai bine despre aceasta. Tînărul colectivist Răducanu M. Dinu, membru al gospodăriei colective „Kirov" din comuna Țăndărei, raionul Fetești, a primit în 1955 peste 2800 kg. porumb, 1925 kg. grîu, 153 kg. floarea-soarelui, 788 kg. legume, 985 kg. pepeni, 7,700 kg. brînză, 7,700 kg. fasole, 5700 kg. furaje și 2100 lei. Acesta este rezultatul celor 350 zile-muncă prestate, al participării lui zilnice la lupta pentru întărirea gospodăriei. Dîndu-și seama că numai o gospodărie colectivă puternică, bine dezvoltată, înfloritoare le asigură un viitor fericit, un trai din ce în ce mai bun, tinerii colectiviști contribuie prin munca lor la întărirea și dezvoltarea gospodăriei din care fac parte.

Numărul de zile-muncă prestate de fiecare din tinerii colectiviști arată în ce măsură a contribuit fiecare la realizarea acestor venituri. Și munca fiecăruia este răsplătită drept, după cantitate și calitate. Tînăra colectivistă Suzana Lipan din gospodăria colectivă Corbu de Sus, regiunea Constanța, a realizat anul trecut 236 zile-muncă, Ion Paraschiv 340, Ștefan Agop 360. Împărțirea veniturilor le-a adus și acestora, ca și lui Răducanu M. Dinu, bucuria belșugului, mulțumirea datoriei împlinite.

Atragerea la muncă a tinerilor colectiviști este una din cele mai de seamă sarcini ale organizațiilor de bază U.T.M., care au datoria să explice zi de zi tinerilor colectiviști că numai munca unită a tuturor aduce întărirea gospodăriei și clădește un viitor fericit pentru toți. Tinerii trebuie să fie printre primii la muncă în locurile cele mai importante — în special la fermele de animale, la culturile de plante tehnice etc. Tinerii colectiviști din Călărașii Vechi, regiunea București, care muncesc în număr mare la sectorul zootehnic, cei din Berveni, regiunea Baia Mare — renumiți cultivatori de cînepă — tinerii din multe alte gospodării colective contribuie din plin la creșterea avutului obștesc, muncind acolo unde este mai greu, unde se cer cunoștințe mai multe.

Acest lucru este cu atît mai important acum, în campania de primăvară însămînțatul și în general, toate lucrările de primăvară cer să fie executate la vremea cea mai potrivită și într-un timp scurt. Tinerii colectiviști pot să ajute foarte bine la realizarea acestei cerințe, fie creînd echipe speciale de tineret care să fie trimise în sectoarele rămase în urmă, fie realizînd o organizare superioară a muncii. Ca întotdeauna, organizațiile de bază U.T.M. trebuie să vegheze ca flacăra întrecerii socialiste să cuprindă pe toți tinerii colectiviști.

O caracteristică principală a muncii în gospodăriile colective este organizarea. Cu cît organizarea este mai bună, cu atît munca este mai productivă, cu roade mai mari. A respecta organizarea muncii, a face propuneri pentru îmbunătățirea ei sînt sarcini însemnate pentru utemiștii și tinerii colectiviști. Sînt cunoscute și grăitoare succesele obținute de tinerii colectiviști din Poiana Mare, regiunea Craiova, Pribești, regiunea Iași, Palazu Mare, regiunea Constanța, Agriș, regiunea Baia Mare, care sînt încadrați în brigăzi și echipe de tineret. Munca exemplară a acestor tineri a contribuit din plin la obținerea de recolte bogate, la sporirea avutului obștesc al gospodăriilor și totodată, a făcut să crească atracția exercitată de gospodăria colectivă asupra țăranilor muncitori cu gospodării individuale. Și tocmai aceasta este o sarcină deosebit de însemnată pentru organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile colective: a lămuri în permanență pe țăranii muncitori cu gospodării individuale de avantajele agriculturii socialiste, a-i face să înțeleagă că locul lor este alături de cei care au pornit pe drumul gospodăriei colective.

De multe ori se spune că munca tinerilor colectiviști, inițiativa și succesele lor depind de calitatea activității organizației de bază U.T.M. din gospodăria colectivă respectivă — și acest lucru este cît se poate de just. Ținînd seama de ritmul de dezvoltare al agriculturii socialiste, de sarcinile mărețe care stau în fața organizației noastre în acest sens, organele U.T.M. raionale și regionale trebuie să dovedească o grijă deosebită față de îndrumarea și sprijinirea organizațiilor de bază U.T.M. din gospodăriile colective. Eforturile organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să tindă spre realizarea de către toți tinerii colectiviști a minimului de zile-muncă stabilit de adunarea generală și chiar a depășirii acestui minim.

Organizarea tineretului în echipe și — acolo unde condițiile permit — în brigăzi de tineret, înființarea unor echipe de șoc ale tineretului, a posturilor utemiste de control etc., stimularea și îmbogățirea inițiativelor, popularizarea inițiativelor, popularizarea tinerilor fruntași — iată numai cîteva aspecte ale muncii deosebit de interesante pe care o au de dus activiștii utemiști în organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile colective.

Tineretul e o mare forță în gospodăriile colective. Ajutîndu-l să desfășoare o muncă rodnică, creatoare, pe măsura posibilităților lui cu adevărat uriașe, grăbim ritmul de întărire și dezvoltare al agriculturii noastre socialiste.

„Scînteia tineretului"

TÎNERETEA ne e dragă

Tovarășii noștri de dincolo de Dunăre

Pe „Podul prieteniei", într-una din aceste zile, a trecut un grup de tineri bulgari din orașul Ruse. În aceeași zi, în sala clubului fabricii de zahăr „Popa Șapcă", ei s-au întîlnit cu tinerii din Giurgiu.

S-a făcut schimb de insigne, de adrese și s-au legat prietenii trainice. Cum era și firesc tinerii noștri erau curioși să cunoască cît mai multe despre prietenii lor bulgari. Tovarășii Gheorghi Kovacev — prim secretar al comitetului raional D.S.N.M.-Ruse, discuta cu un grup de tineri romîni povestindu-le cum a întîmpinat tineretul bulgar Săptămîna Mondială a Tineretului.

Prin intermediul tovarășului inginer Mihai Racev de la șantierul de construcții navale al orașului Ruse — care cunoaște limba romînă — am putut să înțelegem cele spuse de tovarășul nostru de peste Dunăre.

— Noi — arăta Gheorghi Kovacev — am întîmpinat acest eveniment cu noi succese în muncă și învățătură. Cei mai buni tineri care s-au distins cu această ocazie îi avem prezenți aici în delegație. De pildă, fata aceasta scundă și tînără — Violeta Todorova lucrează la fabrica „Dunavsca Coprina" (Mătasea Dunăreană). Ea, în cinstea evenimentului pe care îl sărbătorim în zilele acestea, a dat peste plan aproape 500 de metri de mătase. Cealaltă care face schimb de insigne cu un prieten romîn lucrează la o fabrică de textile — la „Vela Piscova". Dacă te duci în fabrică, la panoul de onoare, te întîmpină fotografia Mladenovei Petronca. Cu toate că e tînără ea a ajutat 4 tovarășe să lucreze la mai multe războaie. Pînza produsă de ele are atașat un bilețel pe care stă scris: „Pînză de calitatea I-a".

Stancio Cosev e un tînăr de ispravă. El e secretarul organizației D.S.N.M. din uzina constructoare de mașini agricole „Gheorghi Dimitrov". Sute de tineri au fost antrenați de el să obțină succese de seamă. Aceasta, nu numai cu cuvîntul, ci mai ales prin exemplul bun pe care Stancio Cosev îl constituie pentru tinerii noștri. Multe mașini agricole au fost realizate de tineri cu cîte 8-10 zile mai devreme în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Îmbrăcat în salopetă, Lazăr Nikolov este un tînăr harnic. Împreună cu echipa sa el a reparat o locomotivă cu două zile înainte de prevederile planului. Lazăr Nikolov lucrează la secția de reparat locomotive a orașului; acolo tinerii l-au ales secretar de secție al organizației D.S.N.M.

Însă din școli nu am spus nimic. Se cade să arăt că sub îndrumarea profesoarei Atanasca Todorova, diriginte la Școala medie mixtă nr. 3 din oraș și Marinicăi Petrova — secretara comitetului organizației D.S.N.M. pe școală elevii au ajuns în majoritate fruntași la învățătură. Ei au obținut în ultimele zile notele cele mai mari, chiar și la materiile socotite mai grele ca fizică și matematică.

Dar tineri sînt mulți. Succesele lor sînt de asemenea multe și frumoase. Despre toți nu pot vorbi. Am arătat numai cîteva exemple. Cred că ele ilustrează munca tineretului bulgar din orașul Ruse. Ne bucurăm că vizita noastră va contribui la o cunoaștere mai bună.

Autobuzul cu care delegația trebuia să călătorească spre București a oprit în apropiere. A trebuit să întrerupem discuția..

Grupul de tineri bulgari a pornit către București. Aici ei au putut să vadă cîteva din înfăptuirile noastre. Vizita aceasta este încă un mijloc de manifestare a prieteniei ce leagă popoarele noastre.

ION COSTAS

Seară literară

In orașul și regiunea Iași au loc în aceste zile ale Săptămînii Mondiale a Tineretului numeroase acțiuni. Astfel, a fost sărbătorită ziua științei și culturii. Aproape 300 de tineri, muncitori, studenți, ostași și elevi s-au adunat în aula Bibliotecii Centrale Universitare. Comisia orășenească a concursului „Iubiți cartea", cu sprijinul comitetului orășenesc U.T.M., a organizat o seară literară închinată marelui poet clasic Mihail Eminescu. Cu acest prilej profesorul Mihai Avădanei a făcut o evocare a vieții și operei lui Mihail Eminescu. O parte din utemiștii-artiști ai Teatrului Național din Iași — au recitat din opera marelui poet.

In încheierea serii literare comisia orășenească a concursului „Iubiți cartea" a înmînat 70 de brevete și insigne tinerilor care au trecut cu succes probele de control prevăzute în regulamentul concursului. Printre cei care au primit insignele în această seară sînt și utemiștii Ion Degeratul de la atelierele C.F.R.-„Ilie Pintilie", Mihăilă Virgil student la facultatea de filologie, Hașdeu Iulia elevă la Școala medie de fete nr. 2, Raiciu Virgil artist al Teatrului Național din Iași și alții.

Oaspeți în mijlocul nostru

Comitetul orășenesc U.T.M. Stalin a organizat în sala de festivități a clubului muncitoresc al uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann" o întîlnire a tinerilor muncitori, elevi și studenți din Orașul Stalin, cu delegațiile tineretului din Marea Britanie, Franța, Norvegia, Danemarca, Islanda, Brazilia și Senegal, care ne vizitează țara cu ocazia Săptămînii Mondiale a Tineretului.

Oaspeții au fost salutați de tov Ion Dicoi, prim-secretar al Comitetului orășenesc U.T.M. Stalin.

Tinerii de peste hotare și-au exprimat bucuria de a vizita regiunea Stalin, mulțumind pentru primirea prietenească care le-a fost făcută.

In încheierea adunării, formații artistice ale Institutului forestier, uzinelor de tractoare, întreprinderii „Partizanul Roșu", artiști de la Teatrul de operetă din localitate, au prezentat un program artistic.

Reamintim cititorilor

„Scînteia tineretului" organizează un concurs cu tema: Viața și munca tineretului din R.P.R.

La acest concurs pot participa tinerii de toate profesiile, indiferent dacă au mai scris sau nu ziarului. Nu pot participa la concurs ziariștii de profesie.

Concursul se va desfășura pînă la 1 Mai 1956.

In concurs vor intra următoarele genuri de materiale:

- CORESPONDENȚE INFORMATIVE.
- MATERIALE CRITICE ȘI SATIRICE.
- FOTOGRAFII ȘI DESENE.

Participă la concurs numai cei ce vor trimite în perioada desfășurării concursului minimum 3 materiale indiferent de genul lor, purtînd mențiunea „Pentru concurs".

Materialele vor trebui să conțină date exacte, riguros verificate.

Materialele vor fi analizate de o comisie, iar cîștigătorilor li se vor acorda următoarele premii:

1 premiu I — un aparat de radio.
2 premii II — cîte o bicicletă.
4 premii III — cîte o servietă și cîte un toc rezervor.
10 mențiuni în cărți.
20 mențiuni în abonamente pe timp de un an la „Scînteia tineretului".

Citiți în pagina II-a

Colțul concursului

materiale trimise de corespondenți la concursul organizat de ziarul nostru

O nouă premieră la Arad

După premierele prezentate în actuală stagiune ca: „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu, „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian, „Doamna ministru" de B. Nușici, care s-au bucurat de mult succes, Teatrul de Stat din Arad a prezentat în sala Studio o nouă premieră: piesa în trei acte „Cei de mîine" de Lucia Demetrius, laureată a Premiului de Stat.

Din distribuție au făcut parte: Costel Atanasiu, Silvia Tabacu, Elena Bodi, Astra Miclescu, Olimpia și Florin Didilescu, Nucu Mihuță și alții. Regia artistică este semnată de Octavian Rappaport.

Însușindu-și măiestria profesională

La Filatura Romînă de Bumbac au avut loc în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului schimburi de onoare. Utemista Maria Stanciu, pe care o vedeți în fotografia de mai sus, lucrează la trei părți de ring. In primele patru ore ea și-a depășit norma cu 106 la sută.

Prietenia și munca

Sînt patrusprezece la număr, de meserie lăcătuși montori. „Și-au luat sborul" de pe băncile școlilor profesionale din Arad, Blaj și Tg. Jiu, cu un an, doi în urmă. Așa că cel mai „bătrîn" e Radu Dumitrică, responsabilul brigăzii, care n-are 19 ani împliniți.

In cadrul uzinelor de vagoane „Gh. Dimitrov"-Arad, brigada nr. 15 condusă de Radu Dumitrică, execută una din operațiile principale la vagoane: montează pe șasiu cutia vagonului de marfă pentru cereale.

Sîrguincioși și harnici, acești tineri muncitori și-au însușit cu succes metodele înaintate de muncă și de aceea nu e de mirare că azi lucrează în contul anului 1957.

Mă îndreptam, prin curtea uzinei, spre hala de vagonaj. Dinăuntru răsunau zgomote prelungi, grave. Podurile rulante zburau într-un ritm neîntrerupt, mașinile își cîntau melodia lor metalică și se vedeau sălt'nd în artificii flăcări albăstrii de sudură. Deodată, secretarul comitetului U.T.M., Vasile Ionisie, îmi arătă locul de muncă al brigăzii condusă de Radu Dumitrică.

Am aflat de la tînărul responsabil, că secretul succeselor brigăzii constă în buna organizare a muncii. Membrii brigăzii sosesc la lucru cu 15 minute mai devreme, timp în care își revizuiesc din nou mașinile și se consfătuiesc asupra sarcinilor ce le au de executat în ziua respectivă. In brigadă munca se desfășoară organizat, fiecare tînăr avînd atribuțiuni precise. Astfel, tinerii Dumitrache, Mihalache și Moșneag montează arcuri și îndreaptă cutia după sudare, Ciatloș, Ardelean, Popescu, Onofrei și Baba montează pereții laterali metalici pe șasiu și acoperișul. Aceste atribuțiuni însă nu sînt fixe. Cînd o echipă termină lucrul înainte, vine în ajutorul alteia, care a rămas în urmă. De aceea, brigada își realizează totdeauna sarcinile înainte de termen. Ritmul muncii sale îi îndeamnă pe cei de la finisaj să se grăbească, pentru că astfel vagoanele executate de brigadă, nemai încăpînd în hală, trebuie să fie scoase afară.

Ce-i ajută pe tinerii aceștia să presteze o muncă de calitate, să obțină asemenea succese?

Măestria profesională a muncitorilor de la uzinele de vagoane „Gh. Dimitrov" Arad e cunoscută nu numai la noi, dar și peste hotarele patriei. Vagoanele executate aici sînt pretutindeni prețuite și căutate. Brigada aceasta de tineri muncitori învață zi de zi din experiența vîrstnicilor. Sarcinile trasate de cel de-al II-lea Congres al P.M.R. sînt bine cunoscute de acești tineri. Vorbind de numărul sporit al vagoanelor ce trebuie executate în acest cincinal, am aflat că dorința unanimă a întregii brigăzi e ca în cinstea lui 1 Mai, brigada să lucreze în contul anului 1958.

Radu Dumitrică

Am înțeles atunci și mai bine bucuria eforturilor lor comune. Mulți dintre ei sînt prieteni nedespărțiți nu numai în timpul muncii, dar și în afara orelor de muncă. Dumitrică și Mihalache — de pildă — au stat în aceeași bancă chiar la școala elementară și totodată au devenit și utemiști. Apoi, tot împreună au mers la școala profesională din Tg. Jiu, iar acum lucrează în aceeași brigadă.

Prietenia lor acum s-a lărgit, devenind un colectiv mult mai larg — colectivul brigăzii. Membrii brigăzii merg împreună la filme, la teatre, pe stadioane, la reuniuni. Dumitrică și Mihalache sînt și în echipa de dansuri a uzinei. Seara, în dormitor, discuțiile se prelungesc pînă tîrziu, despre muncă, despre cărțile citite, despre spectacole și gînduri de viitor.

C. BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timișoara

CARNET

Prietenii Lizucăi și ai lui Patrocle

O sumedenie de tineri așteaptă în sala Casei de Cultură a Sindicatelor să apară maestrul Mihail Sadoveanu. Unii stau jos, la intrare, pentru ca să vestească celorlalți clipa cînd va intra înăuntru. Sînt emoționați. In fața mea stă un copil de vreo 14-15 ani cu părul blond, ciufulit în fel și chip, care răsfoiește grăbit o carte frumos colorată cu poze. Văd pe o pagină o fetiță și un cîine. A, e Lizuca și Patrocle. Au plecat amîndoi pribegi, cu sufletele pline de durere, și-au descoperit o lume care i-a uluit pe amîndoi: Dumbrava minunată. Copilul citește însetat, o răsfoiește mai bine zis. Pentru că aceasta nu e decît o reîntîlnire cu Lizuca și Patrocle, pentru care cu ani în urmă, în copilărie, el a mai vărsat cîteva lacrimi de compătimire stînd cu obrajii prinși în palme și cu ochii nemișcați pe carte.

Va veni maestrul. Și vor veni cu dînsul ca într-o suită domnească oamenii cei de demult, din vremurile uitate ale strămoșilor, cei asupra cărora scriitorul s-a aplecat cu iubire și îngăduință, înțelegîndu-le durerea sufletelor.

Nicolae Manea, cu amintirile sale care te îmbie la ascultare îndelungată, Moș Hau, cel care știe toate tainele din ascunzișurile Nadei Florilor și Mitrea Cocor, flăcăul cel asuprit dar neînfricat și puternic.

Inalt, masiv ca însăși comoara pe care o dăruie poporului, părintelui său literar despre care dînsul e încredințat că „are însușiri deosebite", maestrul a intrat în sală. Privirea sa albastră și blîndă, părul său alb ca neaua primesc omagiul stimei și respectului nemărginit al tinerei generații de astăzi.

In sală e liniște încremenită ca în Dumbrava minunată în ceasurile de trezire a zorilor. Glasul încet, liniștit al maestrului e împărtășit cu evlavie. Vorbește despre patrie, despre frumusețile sale neasemuite pe care el le-a zugrăvit măiastru, cunoscîndu-le în lungile sale peregrinări de vînătoare și pescuit. Maestrul îi îndeamnă pe tineri să iubească aceste frumuseți, pămîntul țării pe care l-a stropit sîngele strămoșilor, care dă oamenilor atîtea bogății. „Eu aș îndemna acest tineret să-și vadă datoria nu numai în sporirea forței mușchilor, ci și în dobîndirea culturii, în pregătirea sufletului și a minții".

Maestrul se desparte de tineri. „La revedere prieteni".

Da, la revedere. Tinerii se vor mai întîlni cu maestrul toată viața, în paginile minunatei și nemuritoarei sale opere.

I. B.

Legume timpurii obținute de colectiviștii din Orțișoara

Colectiviștii din comuna Orțișoara au desfăcut în piețele orașului Timișoara, însemnate cantități de salată.

Colectiviștii din Orțișoara sînt cunoscuți ca grădinari pricepuți. In anul trecut valorificarea legumelor și zarzavaturilor au adus colectiviștilor un venit de 130.000 lei. Anul acesta ei au hotărît să mărească suprafața grădinii cu încă 8,5 ha., încît grădina colectiviștilor va fi de 38,5 ha., din care 10 ha. vor fi irigate.

Pentru producerea de legume și zarzavaturi timpurii ei au construit în timpul iernii o seră cu o suprafață de 130 metri pătrați.

Pentru o mai bună aprovizionare a piețelor, lucru ce anul trecut s-a făcut simțit, colectiviștii din Orțișoara vor cultiva ardei și roșii pe o suprafață de 8 ha.

Brigada legumicolă condusă de Florian Mărcuț a început munca intens în grădină. Conopida a fost repicată, iar colectivista Vas Frida a confecționat singură 50.000 ghivece nutritive pentru roșii, castraveți și conopidă. Grădinari harnici mai sînt și Ion Petcu și Tesari Francisc.

Însemnări

DUMINICA la Sîncrai

Capricioasă vreme — începutul primăverii. La prînz vin sloiuri pe Mureș, iar la miezul nopții îngheață robinetul din ograda stațiunii. Sau: astăzi, mustul zăpezii bălteşte pe ogoare, iar mîine, o nouă zeghe de omăt le acopere...

Oricum, în duminica aceea trebuia să fie frumos. Trebuia. Chiar dacă meteorologii ar fi prevăzut contrariul, tractoriștii din Aiud n-ar fi crezut.

Neîncredere în prevestitorii timpului probabil?

Nu. Altul e secretul.

Închipuiți-vă și dumneavoastră: după o toamnă neobișnuit de lungă te întorci de pe teren. Ajuns în S.M.T., grijile avute în cîmp te părăsesc. Altele le iau locul. Paralel cu reparațiile, cu pregătirea pentru primăvară, nu uiți de organizarea vieții culturale a tractoriștilor.

— Voi știți cîntece, aveți voce.

— Da!

— Voi ați găsit poeziile acelea?

— Ni le-a promis Onițiu.

— Voi dansați bine!

— Da' n-avem costume.

...Și alergătura începe: caută dirijor, procură texte pentru cîntăreți și recitatori, scenete, împrumută costume. Totodată, nu întîrzia cu formarea echipei culturale: cor, cinci perechi de dansatori, o modestă echipă de teatru, prezentatori. Apoi, repetiții mai bine de o lună, zi de zi aproape.

În sfîrșit — hotărîrea: „putem ieși pe scenă!" E nevoie de un mijloc de transport. Tovarășul Gavril Cheregi, directorul, aprobă autocamionul S.M.T.-ului. Toți utemiștii, în frunte cu Eugen Casîm, secretarul lor au hotărît și locul unde să facă prima ieșire. Îi mai despart două zile numai. Toți așteaptă cu nerăbdare.

Se putea să nu fie frumoasă tocmai ziua aceea? Nu, nu se putea. Și, într-adevăr a fost o zi plină de soare.

Colectiviștii, țăranii muncitori din Sîncrai, știau că tractoriștii de la Aiud, feciorii aceia harnici, cu care băieții și fetele lor sînt prieteni, vor veni să-i distreze cîteva ceasuri, să prezinte în fața lor un program artistic.

De aceea, nimeni n-a fost surprins cînd, ajunși aici, tractoriștii au aflat sătenii adunați ciorchini, ciorchini la căminul cultural, pe ulița mare a satului.

Cum e și firesc, între prieteni, tractoriștii au aflat îndată că ei, colectiviștii, sînt aproape gata pentru muncile de primăvară. Numai timpul prielnic să vină!

Camera lor, a tractoriștilor ce vor veni să lucreze ogoarele satului îi așteaptă. Ca și în anul trecut, tractoriștii vor avea și în acest an, în fiecare zi, mîncare caldă. Vor face hore; vor lucra și vor petrece împreună.

Să mai spunem că sala căminului devenise neîncăpătoare?

N-are rost, asta se înțelege de la sine.

Mai întîi a fost o conferință, scurtă, în care s-a vorbit despre democratismul statului nostru. Pe urmă — programul: cîntece, monologuri, două scenete (în una se vorbea despre alegeri, iar în cealaltă despre viața unor colectiviști harnici), poezii. Și muzica — muzica îndrăcită mai cînta melodii populare romînești și maghiare; iar dansatorii, gîndeau că nu-s pe scenă, ci colea, în vatra satului, la horă, într-o zi minunată de primăvară.

Mult le-a plăcut celor din Sîncrai festivalul dat de tractoriști. La urmă, ei, localnicii, i-au rugat să mai vină o dată, pînă pleacă în campanie. După care, au cerut ca în sat la ei să vină aceeași brigadă de tractoare, care a lucrat și anul trecut și acum doi ani.

Cînd au plecat din Sîncrai, artiștii amatori au băgat de seamă că se însera. Unii se simțeau mai sprinteni, mai ușori ca oricînd. Alții erau cuprinși, parcă, de puțină oboseală. Dar nu era oboseala aceea moleșitoare, care te îndeamnă la somn. Nu. Era, mai degrabă, starea aceea de mare bucurie, copleșitoare, a succesului, a dorinței împlinite.

Mîine, luni, artiștii amatori aveau să devină, ca și ieri, sîmbătă, mecanizatorii sîrguincioși, care fac în ateliere, la tractoare, ultimele pregătiri în întîmpinarea primăverii. Iar duminica viitoare, din nou artiștii amatori, de astădată însă pe scena căminului cultural „Ecaterina Varga" din Aiud.

Ce vrei? Sînt tineri. Iar tineretea, fără cîntec și dans, e ca și nunta fără lăutari.

C. SLAVIC

Legătură vie cu... terenul

Unii activiști utemiști înlocuiesc munca concretă, de teren cu o muncă birocratică.

*

— Auzi, nu sîntem noi legați de teren.

— Vorbe tovarășe. Gurile rele. Noi...? Păi, noi sîntem foarte bine legați...

Desen de A. LUCACI

Masă tovărășească la Casa Centrală a Armatei

Sîmbătă seara la Casa Centrală a Armatei a avut loc o masă tovărășească organizată cu ocazia încheierii lucrărilor celui de al II-lea Congres al Cooperației Meșteșugărești în R.P.R.

Au luat parte tovarășii: dr. Petru Groza, P. Borilă, C. Pîrvulescu, I. Fazekaș, Gh. Vasilichi, Ileana Răceanu, Al. Sencovici, M. Suder, Petre Costache, O. Teodoru, Stelian Moraru, reprezentanți ai unor instituții de stat și organizații economice, delegați și invitați la lucrările Congresului.

Au participat membrii delegațiilor organizațiilor cooperativelor meșteșugărești din U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Bulgaria, R.P. Ungară, R.P.D. Coreeană, R. Cehoslovacă, invitați să participe la lucrările Congresului.

(Agerpres)

SĂ DĂM VIAŢĂ HOTĂRÎRILOR CONGRESULUI PARTIDULUI

Pe marginea lucrărilor plenarei Comitetului regional U.T.M. Oradea cu activul

De curînd a avut loc şedinţa plenară a Comitetului regional U.T.M. Oradea împreună cu activul. Plenara a dezbătut sarcinile ce revin organizaţiilor U.T.M. din documentele celui de-al doilea Congres al partidului nostru. Raportul cu privire la sarcinile organizaţiilor U.T.M. din regiunea Oradea în mobilizarea tineretului la înfăptuirea Hotărîrilor celui de-al doilea Congres al partidului, a fost prezentat de tovarăşul Fodor Alexandru, prim-secretar al comitetului regional U.T.M.

Raportul a subliniat că cele 521 brigăzi de tineret şi cele 124 posturi utemiste de control şi-au desfăşurat activitatea pe bază de obiective concrete urmărind mai mult creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost. Multe organizaţii U.T.M. au făcut propuneri juste organizaţiilor de partid şi conducerilor administrative pentru ridicarea calificării tineretului, pentru introducerea unor metode înaintate în producţie. Plenara a apreciat în mod deosebit iniţiativa comitetului organizaţiei de bază de la fabrica „Înfrăţirea" care împreună cu inginerul utemist Vasile Balogan, a organizat ca tinerii din secţia forje să lucreze — sub îndrumarea unor tovarăşi cu o înaltă calificare — cîte trei luni în rotaţie la fiecare fază de lucru, ajungînd, astfel, să cunoască toate fazele de lucru pînă la finisare. Rezultatul acestei iniţiative a dus la depăşirea planului global cu 140% în luna ianuarie, economisindu-se totodată o cantitate mare de oţel.

Tovarăşii Smărăndeanu Simion, Marin Stelian, Aflori Gh. şi alţii au subliniat însă în discuţiile lor că pe lîngă realizările obţinute în activitatea organizaţiilor U.T.M. s-au manifestat numeroase lipsuri. Aşa, de pildă majoritatea organizaţiilor U.T.M. din întreprinderile industriale n-au pus în centrul preocupărilor lor problemele economice ale producţiei, ca de pildă creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost. Sînt multe organe şi organizaţii U.T.M. care analizează superficial şi birocratic participarea tineretului în procesul de producţie rezumîndu-se de cele mai multe ori la o analiză constatativă care se reduce la simple informări, că s-au mai creat cîteva brigăzi de tineret şi au mai fost antrenaţi cîţiva tineri în întrecerea socialistă.

Organele şi organizaţiile U.T.M. nu pătrund în esenţa problemelor economice ale întreprinderilor ca astfel, pe o bază reală, pe baza cunoaşterii situaţiei, să poată stabili asemenea măsuri care să asigure participarea efectivă a tineretului la lichidarea lipsurilor.

Deşi organizaţiile de U.T.M. au acumulat o experienţă bogată în organizarea brigăzilor şi a posturilor utemiste de control, ele nu folosesc această experienţă pentru ridicarea tuturor brigăzilor la nivelul celor fruntaşe. Aşa se explică faptul că brigăzile de tineret de la „Drapelul roşu" Salonta, minele Sărmăşag şi altele sînt formal organizate, ele nu-şi îndeplinesc nici acum sarcinile de plan. In unele întreprinderi, mulţi tineri au lipsit de la lucru sau nu au folosit în mod productiv orele de lucru, — calitatea produselor a lăsat mult de dorit.

Luînd cuvîntul în plenară, tovarăşul Creţu Gheorghe, maistru miner, a arătat preocuparea organizaţiei pentru îmbunătăţirea procesului de producţie subliniind că şi la mina unde lucrează el sînt încă serioase deficienţe în ce priveşte calificarea tineretului şi salarizarea după gradul de calificare. De asemenea el a arătat că se mai observă multă pasivitate din partea conducerii administrative pentru îmbunătăţirea sistemului de transport a cărbunelui. Datorită deficienţelor în transport mii de tone de cărbune sînt expuse intemperiilor şi se degradează.

Analizînd în mod critic munca depusă şi stabilind măsuri corespunzătoare pentru activitatea de viitor, lucrările plenarei au dovedit cu putere că tineretul din regiunea Oradea este hotărît să lupte şi mai activ pentru lichidarea lipsurilor ce se manifestă în întreprinderile industriale pentru a aduce o contribuţie şi mai mare la înfăptuirea celui de al doilea plan cincinal.

★

Plenara a acordat o mare atenţie muncii politice desfăşurate în mijlocul tineretului de la sate pentru atragerea a cît mai multi tineri ţărani muncitori în gospodăriile agricole colective, în întovărăşirile agricole şi alte forme simple de cooperare agricolă.

Sectorul socialist al agriculturii s-a dezvoltat mult în ultimii ani în regiune. La aceasta au contribuit şi organizaţiile U.T.M. Astfel, numai în gospodăriile agricole colective şi întovărăşiri au intrat 2.102 utemişti care muncesc cu multă hotărîre pentru dezvoltarea gospodăriilor colective şi întovărăşirilor. Unele organizaţii de U.T.M. au folosit metode bune în atragerea tinerilor în gospodării colective şi întovărăşiri, desfăşurînd o largă muncă politică în mijlocul ţăranilor muncitori, folosind exemple convingătoare de superioritatea lucrării pămîntului în comun, aşa cum sînt organizaţiile de bază din Sînlazăr Badociu, Simion Tolpos şi altele, unde un mare număr de tineri au intrat în gospodăriile colective şi întovărăşiri.

Mulţi participanţi la discuţii printre care tovarăşii Demeter Petre, Meşter Pavel, Andrica Ioan şi alţii, au arătat că organizaţiile U.T.M. au însă lipsuri serioase în desfăşurarea muncii politice de masă în mijlocul tineretului pentru atragerea unui număr mai mare de tineri ţărani muncitori în sectorul socialist al agriculturii. Dacă în unele comune şi sate au fost obţinute rezultate bune, apoi mai sînt încă multe gospodării agricole colective şi întovărăşiri în care nu a intrat nici un tînăr utemist, iar în unele gospodării colective ca cele din Drăgeşti şi Ingeşul de sus, tinerii nu participă la muncile agricole, realizează puţine zile-muncă şi astfel nu sînt exemplu bun pentru ceilalţi tineri din comună.

Multe organizaţii de bază U.T.M. nu desfăşoară o muncă politică susţinută, nu folosesc în suficientă măsură experienţa pozitivă a unor organizaţii.

Deşi biroul Comitetului regional U.T.M. şi cele raionale cunosc rolul S.M.T.-urilor în transformarea socialistă a agriculturii, n-au luat măsuri potrivite de educarea şi calificarea tineretului din S.M.T. Mulţi tractorişti tineri şi chiar utemişti fac încă lucrări de proastă calitate, fac risipă de piese, combustibil şi timp.

★

Atît raportul cît şi discuţiile au acordat o mare atenţie stilului de muncă al organelor şi organizaţiilor de U.T.M. subliniindu-se faptul că majoritatea organizaţiilor de bază se ocupă mai mult decît în trecut de problemele de producţie şi învăţătură a tineretului, că leagă mai mult întreaga activitate a organizaţiei de problemele economice la locul său de muncă.

Cu toate rezultatele obţinute, multe organizaţii şi organe U.T.M. încă mai folosesc un stil defectuos de muncă, înlocuind activitatea vie cu fiecare tînăr în parte, printr-o serie de hîrtii şi rezoluţii, prin şedinţe interminabile şi de prisos în care mulţi activişti îşi irosesc majoritatea timpului de lucru. Deşi biroul comitetului regional cunoaşte că în oraşul Oradea sînt multe deficienţe în ce priveşte organizarea studierii documentelor celui de al doilea Congres al partidului, a lăsat ca lucrurile să meargă mai departe aşa, iar pe tovarăşii de la comitetul orăşenesc de asemenea i-a lăsat mai departe îngropaţi în hîrtii şi situaţii care nici măcar nu corespund cu realitatea. Pe bună dreptate a arătat la discuţii tovarăşul Sofronie Gheorghe că exemplul personal al activistului e cel mai convingător şi mobilizator. Criticînd pe unii membri ai biroului regional şi o serie de alţi activişti cu munci de răspundere care nu frecventează formele de învăţămînt politic, el a arătat că asemenea activişti nici nu pot avea autoritate morală de a controla calificat formele de învăţămînt din organizaţiile de bază. Plenara a cerut biroului regional să lichideze cît mai grabnic aceste deficienţe în munca sa, precum şi în munca birourilor raionale, să deplaseze întreaga activitate a lucrătorilor săi politici în organizaţiile de bază, unde se îndeplinesc de fapt hotărîrile partidului şi guvernului.

Plenara Comitetului regional U.T.M. Oradea şi-a însuşit criticile aduse de plenara comitetului regional de partid angajîndu-se să muncească cu mai multă hotărîre pentru a mobiliza întregul tineret la înfăptuirea istoricelor hotărîri ale celui de al doilea Congres al partidului.

★

Luînd cuvîntul în încheerea lucrărilor plenarei, tovarăşul Koloczkai Andrei, membru în biroul comitetului regional al P.M.R., a subliniat importanţa deosebită a documentelor congresului partidului nostru. El a arătat că în faţa organizaţiilor U.T.M. sub conducerea organizaţiilor de partid, stă sarcina de a desfăşura munca politică în mijlocul tineretului pentru creşterea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost. Activitatea organizaţiilor U.T.M. trebuie să fie îndreptată spre întărirea disciplinei în muncă, spre folosirea tuturor posibilităţilor, pentru o calificare înaltă a tineretului, pentru folosirea întregii capacităţi de producţie existentă, pentru introducerea unei tehnologii înaintate în procesul de producţie. Comitetul regional U.T.M., a arătat vorbitorul, trebuie să se ocupe mai mult de generalizarea experienţei pozitive a organizaţiilor U.T.M., a brigăzilor şi posturilor utemiste de control, pentru obţinerea unui avînt general în îndeplinirea planului.

In încheiere tov. Koloczkai a arătat că pentru îndeplinirea acestor sarcini se impune îmbunătăţirea stilului de muncă al comitetului regional U.T.M.

Plenara comitetului regional U.T.M. s-a încheiat cu adoptarea unui plan de măsuri concrete menit să asigure traducerea în viaţă a sarcinilor trasate de cel de-al doilea Congres al partidului.

I. GAVREA

---

70 de ani de la naşterea lui G. Topîrceanu

Necontenit tînăr printre noi

G. Topîrceanu, poetul care a trecut cu zîmbetul umoristului fin prin societatea noastră în primele decenii ale acestui veac, ar fi împlinit acum vîrsta de 70 de ani. A părăsit însă lumea mult mai tînăr, spre marele regret al cititorilor, în amintirea cărora prezenţa lui stăruie şi azi cu prospeţime.

Contemporanii admirau în primul rînd originalitatea deosebită a acestui creator; versurile sale sclipind de inteligenţă şi savoare, optimiste şi limpezi, ironice şi indulgente ce aveau o personalitate distinctă de nedesminţit. Intr-o epocă întunecată de amintirea crudă a primului mare măcel mondial şi apăsată de apropierea iminentă a celui de al doilea, poezia lui Topîrceanu insufla, prin căldura şi farmecul ei, o intensă dragoste de viaţă; ea oferea un tonic puternic împotriva pesimismului, a blazării, a renunţării la trăirea activă.

Totul este însufleţit în opera lui, începînd cu micile flori şi gîze care se bucură de lumina soarelui (asupra lor s-a aplecat cu o sensibilitate unică) pînă la necazurile cotidiene care amărau viaţa oamenilor simpli. Cei asupriţi şi fără de putere, cei asupra cărora viaţa îşi repezea întreaga ei asprime s-au bucurat întotdeauna de dragostea şi înţelegerea poetului; a fost un apărător dezinteresat al celor mulţi, ale căror virtuţi şi posibilităţi creatoare — înăbuşite de o societate vitregă — nu le punea la îndoială. Să ne amintim numai de poezia „Balada morţii" sau de „Noapte de mai" de mii şi mii de ori recitate de-a lungul anilor, în cele mai diferite împrejurări.

Dacă a fost un poet caracterizat prin sensibilitate şi discreţie, prin spontaneitate şi gingăşie, prin umor şi duioşie, ar fi greu să credem că lui Topîrceanu îi erau străine amărăciunea, dispreţul şi ura. Zîmbetul lui ascunde deseori aceste sentimente; cei care i le provocau au fost ţintuiţi de acul său ascuţit pe fila unui insectar imens şi expuşi acolo pentru eternitate. In versuri elegante, Topîrceanu a strivit prostia, răutatea, invidia, mediocritatea, semidoctismul, a înfierat tarele burgheziei şi ale micii burghezii, a zguduit pilaştrii unei lumi netrebnice, măcinate de putregaiul ipocriziei şi al minciunii. Dacă de cele mai multe ori rîsul hohoteşte încă în faţa acestei lumi cu sentimente diforme şi relaţii adeseori hilare (un exemplu larg cunoscut este poezia „În jurul unui divorţ"), alteori însă autorul „Rapsodiilor", al „Migdalelor amare" şi al „Baladelor vesele şi triste" nu-şi poate stăpîni revolta. Acesta este cazul „Baladei corbilor" şi al volumului de proză „Amintiri din luptele de la Turtucaia", în care demascarea profitorilor războiului se face cu o vigoare deosebită — ecou al unei remarcabile conştiinţe, pătrunse de spiritul dreptăţii.

G. Topîrceanu a lăsat în urma lui o operă variată şi în acelaşi timp unitară. Farmecul ei pătrunzător, plăcerea pe care o guşti la lectură, încîntarea şi surpriza ce le găseşti în fiecare strofă, ascund în adîncuri o muncă încordată şi migăloasă, o necontenită rîvnă spre desăvîrşire. Acest pretins „poet minor" — cum îl caracterizase critica literară aservită burgheziei care nu putuse să-l ierte că nu consimţea la compromisuri şi îşi permitea înfruntarea curajoasă a cîtorva pontifi „culturali" ai vremii — a lucrat ca puţini alţii pentru îmbogăţirea expresiei literare. Nu poţi să nu admiri la Topîrceanu magistrala stăpînire a tuturor elementelor de versificaţie, perfecta modelare a ritmului şi a rimei la conţinutul concret dat. Avînd un cu totul alt sector al creaţiei decît Eminescu, G. Topîrceanu se înrudeşte totuşi ca artist cu acesta prin spiritul inovator cu care a integrat neologismul în limbă, în cadrul unor combinaţii atît de trainice, încît par a fi existat de cînd lumea.

Astăzi, într-o ţară în care umiliţii de altă dată au puterea, bunul prieten al lui Mihail Sadoveanu rămîne necontenit tînăr printre noi, într-o generaţie care nu cunoaşte căruntețea.

MIRCEA ANDREI

Balada morţii

Coboară pe Topolog
Dintre munţi, la vale...
Şi la umbra unui stog
A căzut din cale.

In ce vară? In ce an?
Anii trec ca apa...
El era drumeţ sărman
Muncitor cu sapa.

Oamenii l-au îngropat
Intr-un loc aiurea;
Unde drumul către sat
Taie-n lung pădurea.

Şi de-atunci, lîngă mormînt,
Plopi cu frunză rară
S-au zbătut uşor în vînt
Zile lungi de vară.

Soarele spre asfinţit
Şi-a urmat cărarea.
Zi cu zi l-au troienit
Vremea şi uitarea.

Dimineaţa ca un fum
Urcă pe coline,
Zvon de glasuri dinspre drum
Pînă-n preajmă-i vine.

Peste vîrfuri lunecînd
In argint, condurii
Infioară cînd şi cînd
Liniştea pădurii...

Numai colo-ntr-un frunzar
Galben în lumină,
Stă pe-o creangă de arţar
Pasărea străină.

Stă şi-aşteaptă fără glas
Parcă — să măsoare
Cum se mută, ceas cu ceas,
Umbra după soare...

★

Astfel, tot mai neştiut
Spre adîncuri îl fură
Şi-l îngroapă-n sînu-i mut
Veşnica Natură.

Vara trece; pe cărări
Frunza-n codru sună,
Trec cernite înserări,
Nopţi adînci cu lună.

Iar cînd norii-nvăluesc
Alba nopţii Doamnă,
Peste groapa lui pornesc
Vînturi lungi de toamnă...

IV B — sector ciclizat

Cînd întunericul galeriilor învăluie trenuleţul, se văd doar luminile lămpilor de miner. Ai impresia că un uriaş a presărat din tolba-i din loc în loc aceste luminiţe, care vor arde cît timp din adîncuri vor ieşi vagoneţi cu preţioasa încărcătură.

Sirop Constantin este responsabilul unei brigăzi de tineret de la sectorul IV B al minei Lupeni. A fost o vreme cînd ortacii lui nu lucrau în acest sector. Dar de cînd cu povestea mutatului în noul loc de muncă, întîmplările sînt parcă mai interesante

Intr-o zi tînărul acesta cu mustăcioară îşi opri pentru cîteva minute oamenii din schimb, să mai discute Nu mai aveau a vorbi despre „nemotivatele" lui Bobeică sau Flaman şi nici despre certurile, înainte veşnice, din tre Fecior şi Mihai. Alta era acum pricina. In şedinţa de producţie din luna trecută auziseră printre altele şi de faptul că sectorul IV B va deveni sector în întregime ciclizat, unde vor lucra numai tinerii

— Să cerem să lucrăm şi noi acolo, măi ortaci? — îşi dădu cu părerea Poenaru.

— Va fi ciclizat în întregime, aşa a spus inginerul — începu să-l susţină Sirop.

— Dacă muncesc în ciclu sau nu, oare nu dau şi aşa cărbune? Pe mine să mă lăsaţi în pace cu graficul ăsta al vostru — îl întrerupse Flaman Anton.

— Şi pe mine — adăugă Fecior Alexandru.

— Ce mă, vreţi să ne părăsiţi fiindcă nu vă place să munciţi ordonat aşa cum scrie în grafic? — găsi de cuviinţă să se înfurie Sirop.

De data aceasta Sirop se apropie de Flaman.

— Măi Flamane, ştii, una şi cu una fac două Stai şi tu de vorbă cu Mătăsărean, cu Grişa, cu Lazăr sau cu cine vrei şi ai să vezi ce-o să-ţi spună despre metoda asta. Te-i convinge ori ba. Nu încerc să fac eu asta acum.

— Ştiu, măi Costică, ei primesc bani mai mulţi de cînd cu graficul ciclic, dar alta e întrecerea: ne dă conducerea sectorului tot ce ne trebuie să o aplicăm şi noi?

— ... Pînă la sfîrşit toţi ajunseseră la concluzia că dacă o fi altfel, or merge la comitetul de partid să-i ajute. Doar ştiu că şi în alte dăţi au mai fost şi totdeauna cu folos.

Acum lucrează cu multă tragere de inimă, alături de ceilalţi opt ortaci, un tînăr miner care să tot aibă vreo 25 de ani: Flaman A deprins cîteva lucruri noi ca la şcoala de calificare: „Ciclul constă în totalitatea proceselor şi operaţiilor într-o succesiune definită, necesară pentru tăierea cărbunelui pe toată lungimea frontului". Le-a împărtăşit toate acestea şi altora Cu toţii au hotărît să înveţe necontenit taina asta a mineritului, să devină într-o bună zi fruntaşii sectorului.

...Primele zile ale lui februarie s-au scurs pe nesimţite. Sectorului IV B al minei i-au fost repartizate o haveză, o combină, craţere, vagonete, iar cît priveşte materialul lemnos nu a fost zi în care ortacii lui Sirop să-i ducă lipsa.

Se mai întîmpla însă uneori cîte un „carambol" la puţul central şi vagonetele soseau uneori cu întîrziere. Era un prilej bun pentru Flaman să înceapă cu reproşurile la adresa lui Sirop. Incolo, de muncit, muncea tînărul acesta cît doi.

Nimeni nu poate spune că, în ceace-i priveşte, Ciochia Marin sau Kostaş Emil, şi ei responsabili de brigăzi de tineret, nu au întîmpinat la rîndul lor spiritul de rutină al unora cînd au cerut să lucreze în sectorul IV B. Ba că-i cel mai greu sector de muncă, ba că brigăzile nu vor fi sprijinite şi cîte altele nu se puteau auzi.

Vorbele de clacă fură însă spulberate în curînd. Realizările obţinute de utemişti erau cea mai elocventă dovadă. De cînd se ştia sectorul acesta la mina Lupeni, abia dacă îndeplinea jumătate din sarcina de plan. Acum, doar după 15 zile, de cînd sectorul a fost dat tineretului, pe tabla din sala de apel au apărut alte cifre. E drept, deocamdată doar 85—90 la sută; planul încă nu-i îndeplinit. Totuşi faţă de trecut e o diferenţă. Minerii mai vîrstnici au prins a vorbi despre tinerii de la sectorul IV B. Despre cei din brigada lui Kostaş vorbiseră parcă cel mai mult. S-a întocmit şi un clasament al brigăzii din acest sector. Primul tot Kostaş Emil a rămas. Cele 30 de procente peste prevederile ciclogramei îi dădeau acest drept. Cît despre tinerii din brigada lui Sirop, nu-şi fac o problemă din faptul că ei sînt deocamdată pe locul doi. Doar întrecerea nu se termină azi, mîine.

... De mai bine de două ore străbăteam cu tovarăşul Chioncea Emerik locurile de muncă ale tinerilor din sectorul IV B. Ne-am oprit pentru un scurt popas la abatajul frontal nr.2 de pe stratul 8 Haveza tăiase stratul de cărbune, iar acum mecanicii lucrau să mute craţerul, prilej pentru ortacii lui Sirop să mai guste din slănina şi pîinea aduse de acasă.

Cînd tinerii observară pe maistrul miner, mai toţi lăsară mîncarea şi veniră spre noi. Dintre toţi doar Poenaru era parcă supărat. Şi, mă rog, avea chiar motiv. Cînd a plecat Sirop în concediu doar i-a spus să nu-l facă de rîs. Şi acum, iată! Cei din schimbul de noapte trebuie să execute lucrările de întreţinere şi pregătire a abatajului, dar nu pot face nimic cu grămezile acestea de cărbune.

— Ce facem atunci, tovarăşe maistru? Stăm aici?

— Ce să-i faci, dacă abatajul e în presiune şi nu putem muta craţerul prin împingere! De armat doar trebuie armat — căuta să-i mai domolească puţin maistrul.

— Dar de ce nu luăm cu „împrumut" mecanici de la altă echipă, iar ai noştri, cînd o fi nevoie, să se ducă şi ei să le dea ajutor?

— Asta e o idee...

Maistrul miner dispăru pentru o clipă. Şi după nici o oră de cînd Poenaru începuse să-şi verse „focul", craţerul fu mutat.

— Il văzuşi tovarăşe? — zise maistrul. Aşa îmi fac tot timpul cînd treburile nu merg cum le place lor.

— Poate că au dreptate...

— Dar, stai că nu se poate ca toate să meargă pe roate.

Comparaţia noii mele cunoştinţe, deşi nu era tocmai potrivită, din respect pentru cel ce mă condusese prin labirintul de galerii, o acceptai.

Realitatea e însă că sînt aici încă multe greutăţi şi chiar lipsuri. Regret că alături de noi, atunci cînd Poenaru vorbea maistrului, nu era şi tov. Cristea Aron, directorul minei sau inginerul şef. Cine ştie, poate cu această ocazie ar fi observat că în acest sector stă o haveză nefolosită de aproape două săptămîni, că galeriile de cap nu sînt încă suficient armate şi că în unele locuri ventilatoarele nu funcţionează cu maximum de randament. N-ar mai fi poate nevoie ca la şedinţele de producţie minerii să repete mereu aceleaşi şi aceleaşi probleme.

Şi atunci, sectorul IV B ar merge mai repede spre îndeplinirea integrală a planului, spre titlul de sector fruntaş.

I. NEACŞU

Colţul concursului

Trei situaţii cu aceeaşi cauză...

In satul Voevoda, din raionul Alexandria, există un cămin cultural. Dar despre existenţa acestui cămin mărturie stă numai o firmuliţă prinsă pe peretele unei clădiri, deoarece în realitate nu se desfăşoară nici un fel de activitate culturală. Directoarea căminului, tovarăşa Duvid Teodora, nu se interesează de bunul mers al muncii culturale. Pe dînsa nu o interesează nimic, nici măcar întreţinerea în bune condiţiuni a acestui cămin. La ferestre lipsesc geamurile, căminul nu este măturat cu lunile, iar păianjenii atîrnă pe pereţi.

Cît priveşte biblioteca, acolo-i linişte deplină. Biblioteca Alexandru Florica vine cînd are chef şi nimeni nu îndrăzneşte să-i atragă atenţia. Programul ei săptămînal a fost stabilit la... o oră de lucru, dar nici măcar această oră nu şi-o petrece la bibliotecă.

★

In satul Deleşti, raionul Vaslui, se desfăşura o vie activitate la căminul cultural. Aceasta era însă în trecut, mai precis pînă cînd tov. Ion Bulgăre a fost numit director al acestui cămin.

De atunci însă munca culturală a stagnat. Care-i cauza? Oare nu vin tinerii la cămin? Ba da. In fiecare zi tineretul vine la cămin însă nu poate intra deoarece lacătul nu se deschide singur. Atunci care-i cauza? Una singură: neglijenţa tovarăşului Bulgăre.

Invăţătoarea Elena Sidor din comuna Lespezi, raionul Paşcani, a fost numită responsabilă cu dansurile în cadrul căminului cultural. Munca a primit-o, dar n-a făcut nimic pentru ca treaba să meargă bine. Tinerii vor să formeze o echipă de dansuri, dar, cu toate străduinţele depuse tov. Elena Sidor nu poate fi urnită din loc.

Trei cămine culturale, trei cazuri de neglijenţă care frînează activitatea culturală.

Trei situaţii cu aceeaşi cauză. Şi toate aceste trei situaţii au un remediu comun: neglijenţa trebuie urgent curmată.

Semnalele critice au fost trimise în cadrul concursului nostru de corespondenţii voluntari:

MUGUR PASACHE
COCEA GHEORGHE şi
PEPELEA PETRU.

Jurnal artistic

„BEL-AMI"

O scenă din film

Siluetă zveltă, elegantă, a unui tînăr îmbrăcat în frac este reflectată în cadrul unei masive oglinzi. Privirea mulţumită pe care şi-o aruncă, gestul cochet cu care-şi mîngîie vîrfurile mustăţii, aerul său, dispreţuitor pentru tot ce-l înconjoară, precum şi expresia că a descoperit ceva şi ştie ce are de făcut pe mai departe, îţi arată că te afli în faţa unui om sigur pe valoarea lui şi care nu va precupeţi nimic spre a-şi ajunge scopurile. Intr-adevăr: chipeşul bărbat din oglindă e întruchiparea cinematografică a vestitului erou creat de marele francez Guy de Maupassant — Bel-Ami, prototip al lipsei de scrupule şi carierismului, cinic jongler al sentimentelor omeneşti.

Identitatea eroului sau a unor întîmplări n-o vom folosi pentru a judeca filmul în raport cu romanul din care a fost inspirat, dat fiind şi mijloacele cu totul specifice prin care se exprimă fiecare din acestea. Ne simţim mai curînd tentaţi să evidenţiem calităţile producţiei cinematografice franco-austriace în lumina modului în care *astăzi* trăieşte pe *ecran* chipul faimosului Bel-Ami.

V-a fost prezentată mai sus înfăţişarea — să-i zicem exterioară — a eroului. Dar ce are el în suflet, ce gîndeşte? Este de pildă în film un episod edificator, credem, în această privinţă. Episodul înfăţişează un bal în lumea „înaltă" a Parisului din acea vreme (sfîrşitul secolului XIX). Obiectivul cinematografic urmăreşte mişcările unor perechi de dansatori care se schimbă mereu conform regulilor cadrilului. E aici şi glaciala, calculata Madelaine Forestier (interpretată excelent de cunoscuta artistă franceză Renée Faure) care „nu iubeşte nimic pe lume" în afară de acţiunile ei bancare pentru care practică şi adulterul şi care acum a devenit soţia lui Georges Duroy (Bel-Ami). Saltă graţioasă în pasul dansului şi încîntătoarea Clotilde pe care nici un fel de jignire n-o poate îndepărta de farmecul lui Duroy cu care-şi înşeală bărbatul. Alături de ele îşi etalează farmecele ofilite „madame" Walter cea pioasă.

Ami, trecînd în dans de la una la alta, aşa cum a făcut de fapt şi în viaţă pentru a urca vertiginos treptele ierarhiei sociale, găseşte la iuţeală cuvinte potrivite de spus fiecăreia. E aici admirabil sintetizată existenţa acestui Bel-Ami mincinos şi făţarnic pentru care dragostea nu înseamnă decît un mijloc de realizare a interesului rapace.

Crezul vieţii lui Duroy care parvine numai datorită „talentului" lui de cuceritor al inimilor „slabe" de femei, este exprimat plastic şi de următoarea convorbire pe care-o are cu un servitor: „Ce-ai fost înainte? — Grăjdar — Acum eşti fericit? — N-am fost fericit decît cînd am îmbrăcat haina de valet şi voi mai fi cînd o să mi se spună „excelenţă". — Imi placi, eşti un om hotărît şi un om hotărît nu poate să nu reuşească".

...Şi Bel-Ami reuşeşte. Caracterul lui perfid, lipsa de scrupule, ambiţia îl fac să se deprindă repede cu obiceiurile societăţii burgheze: minte în articolele pe care le semnează în ziare dacă aşa îl cer interesele, se însoară, divorţează înscenînd un proces de flagrant-delict, şantajează pentru a putea lua în căsătorie pe romantica Suzanne, fiica lui „papa" şi a doamnei Walter şi, implicit, zestrea ei de 30 de milioane.

Meritul filmului (adaptare cinematografică după roman, de V. Pozner, Louis Daquin şi Roger Vailland, regia: Daquin) mai este şi acela de a ne fi redat viu mediul viciat în mijlocul căruia trăieşte Duroy. Mîrşăvia ce se desprinde din maşinaţiunile celor de la ziarul „La vie française", care profită atît de pe urma politicii de expansiune colonială a Franţei cît şi din specularea diverselor mărunţişuri senzaţionale cu care este alimentată rubrica „cîinii striviţi" conferă filmului un puternic caracter demascator. Alături de cinicul bancher Walter, patronul ziarului, care „face şi desface ministere", distingem figura falsului redactor Forestier căruia, pînă la moarte, soţia sa Madelaine i-a scris articolele. Tot ea l-a făcut cavaler al „Legiunii de onoare" plătită bineînţeles cu o permanentă „pereche de coarne". Amantul Madelainei, Laroche-Mathieu, este deputat specializat în coţcării şi ajunge ministru de externe. Simţindu-se puternic vizaţi, unii politicieni ai Franţei de astăzi au interzis rularea filmului în ţara unde s-a născut, a trăit şi a creat Maupassant. E cea mai bună dovadă a eficacităţii cu care pălmuieşte filmul societatea cu scopurile căreia s-a identificat perfect Bel-Ami.

Pentru că turnarea acestui film n-a avut loc în Franţa, realizatorii s-au folosit mult de ajutorul decorurilor în redarea atmosferei Parisului din acea vreme. Ceea ce explică caracterul oarecum artificios al unor episoade ca cel care reconstituie „Bois de Boulogne" pe aleile căruia se plimbă elegante amazoane, oameni în redingote şi pălării tari, unii conducînd ciudate biciclete. E prezent şi vestitul local de petreceri „Folies Bergéres" de asemenea reconstituit.

Perfect reprezentativ pentru orînduirea şi morala burgheză, Bel-Ami îşi continuă cu ajutorul acestui film, drumul. Parcurgînd deceniu după deceniu, cu jobenul pe-o ureche şi învîrtind galant bastonul, zîmbeşte poate şi de mulţumirea de a-şi mai întîlni confraţii de moravuri pe meridianele unde există încă amprentele clasei sale.

SUZANA VOINESCU

Note bibliografice

„Ordine şi dezordine în lumea atomilor"

de A. I. KITAIGORODSKI

Ce se înţelege prin „ordine" în lumea atomilor? Ce sînt cristalele? Care este deosebirea între acestea şi corpurile amorfe? Ce sînt aliajele? Iată cîteva întrebări, cărora le găsim răspunsul în paginile broşurii **„Ordine şi dezordine în lumea atomilor"** de A. I. Kitaigorodski, apărută de curînd în Editura Tehnică. Spre deosebire de majoritatea lucrărilor de ştiinţă şi tehnică fie ele de studiu sau de popularizare, care tratează subiectele în manieră clasică, adică în modul în care ele se învaţă la şcoală, broşura lui A. I. Kitaigorodski este o prelucrare într-un stil original a unor date din fizica moleculară şi din cristalografie, pe care ni le prezintă într-o lumină nouă şi atrăgătoare.

Autorul ne face să pătrundem în lumea moleculelor şi a atomilor.

Mai mult însă decît simpla familiarizare cu o anumită categorie de fenomene, lucrarea satisface şi pe cititorii care cunosc aceste lucruri din studii speciale, dezvăluind semnificaţii mai bogate, deosebit de interesante.

Recomandăm cititorilor tineri această lucrare, cu singura părere de rău că autorul nu ne spune şi mai multe în broşura sa, părăsindu-ne după 70 de pagini...

Ing. F. S.

Din experienţa Comsomolului

NU MAI SÎNTEM COPII

Inainte, cînd venea vorba despre clasa noastră, în şcoală se spunea: „Merge... O clasă mediocră..." Pentru noi asta era supărător, dar ce să-i faci, era adevărat. Intr-adevăr, noi nu învăţam prea bine. Şapte inşi primiseră nota „2"

Vika Serpuhovitinova propusese odată într-o adunare de Comsomol:

Haideţi să organizăm o largă consfătuire cu cititorii pe baza cărţii „Casa ta" de Prilejaeva.

— Haideţi! (strigară toţi în cor.) Noi nu sîntem mai răi decît alţii. Să organizăm!

Vika şi-a pregătit referatul timp de vreo trei luni şi cînd îl termină ne-am dat seama că aproape nimeni n-a citit cartea „Casa ta". Acţiunea nu reuşise. La fel s-a întîmplat şi cu discuţia pe care am vrut s-o organizăm pe tema "Eroul preferat"

Am tot discutat în adunarea de Comsomol cu privire la insuccesele noastre şi am ajuns la concluzia că totul poate fi atins prin perseverenţă. Şi nu aveam aici un motiv ca de la primele insuccese să ne simţim dezarmaţi. Am hotărît atunci să ne stabilim următoarea regulă: să ducem totul pînă la capăt, chiar dacă acţiunea suferă eşec de zece ori.

Pentru început am hotărît să amenajăm cu forţe proprii încăperea clasei noastre ce nu prea avea o înfăţişare arătoasă. Am numit un colectiv special din cinci băieţi şi opt fete, care să se ocupe de aceasta.

In prima zi a vacanţei de primăvară a anului trecut Iura Markov, Stiopa Arutluniant, Vitea Frolov au adus la şcoală un fierăstrău, cuie, ciocane, şurubelniţe. Intendentul le-a dat materiale, iar fetele — Olea Malnina, Liuda Malahova şi prietenele lor — şi-au făcut rost de căldări, mături, cîrpe.

Curînd au fost reparate toate băncile, pereţii tencuiţi, iar podelele şi ferestrele sclipeau de curăţenie. Toţi se mirau cît de frumoasă a devenit clasa noastră, cît de luminoasă şi plăcută.

Am organizat apoi o seară a clasei, consacrată lui A. S. Puşkin. In legătură cu aceasta am avut multă bătaie de cap. Poate nu totul a fost prea reuşit, nici programul nu era prea complect, totuşi serata a avut loc. Scenele din „Boris Godunov" şi „Poltava" în execuţia „artiştilor" noştri au plăcut.

Nu am făcut încă nimic deosebit, însă se creă o altă atmosferă în clasă, mai plăcută. Probabil că întotdeauna se întîmplă aşa: atunci cînd oamenii fac ceva împreună, chiar şi atitudinea unuia faţă de celălalt se schimbă. Şi doar este foarte important dacă comsomoliştii trăiesc într-o familie unită sau izolaţi.

In timpul vacanţei de vară comsomoliştii noştri au plecat să lucreze în colhozul „Lenin" din raionul Samara. Au organizat două echipe. Băieţii au lucrat pe cîmp, iar fetele în grădină. Toţi şi-au depăşit normele. Cîştigul realizat în colhoz am hotărît să-l dăm pentru fondul şcolar.

Despre succesele noastre la munca cîmpului s-a scris şi în gazeta de perete a şcolii. Era prima notiţă pozitivă despre clasa noastră.

Şi aceasta a însemnat pentru noi un imbold Voiam să mai facem ceva bun Şi atunci profesorul Boris Arkadievici Gridasov a propus să construim împreună cu cei din clasa a VIII a un poligon de tir. La această muncă au participat chiar şi acei care înainte nu voiau să bată nici măcar un cui. Şi îndată au apărut şi primele echipe de tir. Inaugurarea poligonului de tir a coincis cu începerea întrecerilor.

Totul ar fi fost bine, dar pe noi ne chinuia gîndul de acţiunea care n-a avut loc — consfătuirea pe baza cărţii „Casa ta". Noi n-am uitat asta. Doar am hotărît să ducem totul pînă la capăt. Şi iată că abia peste un an, această consfătuire s-a ţinut totuşi. E rău că s-a ţinut cu o astfel de întîrziere? Da, dar s-a ţinut! Aceasta este regula principală — oricît de rău ar fi, dar hotărîrea proprie trebuie îndeplinită.

Organizaţiei de Comsomol din clasa noastră i s-a înmînat de curînd Diploma şi Steagul raional de Comsomol şi Steagul roşu al comitetului orăşenesc de Comsomol pentru primul loc ocupat în domeniul pregătirii fizice a elevilor. Noi am dori acum să ni se încredinţeze construirea unei săli de sport, pentru că sportivii noştri nu au unde să facă antrenament — orele de cultură fizică făcîndu-se în vestibul.

Tov. Bogdanov, reprezentantul Ministerului Invăţămîntului public al R.S.F.S.R., ne-a spus că în acest an şcoala noastră va primi neapărat fonduri pentru construirea unei săli de sport şi atunci noi ne vom ocupa de această problemă Doar nu mai sîntem copii şi putem munci tot atît de bine ca şi cei de o vîrstă cu noi, care muncesc la strunguri şi pe schelele construcţiilor.

Elevi ai şcolii nr. 52 din Rostov pe Don:

Liuda Simonova, secretara biroului de Comsomol a clasei a IX-a „A"; **Viktor Gusakov**, monitorul clasei; **Veaceslav Ilin**, comsomolist.

50 de ani de la primul zbor al lui Traian Vuia

Academia R.P.R. a ținut vineri după-amiază o ședință festivă cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la primul zbor efectuat de inginerul romîn Traian Vuia.

Au participat numeroși academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R. cercetători științifici și alți oameni de știință, profesori, ingineri, studenți, reprezentanți ai aviației noastre militare și civile etc.

A fost de față dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

In prezidiul ședinței au luat loc academicienii prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., S. Stoilov, I. S. Gheorghiu, St. Milcu, Barbu Lăzăreanu și E. Carafoli.

Acad. Elie Carafoli a dezvoltat comunicarea „50 de ani de la zborul epocal al lui Traian Vuia".

Acad. I. S. Gheorghiu a făcut apoi o comunicare în legătură cu cercetările și realizările obținute în domeniul celei de a doua invenții geniale a lui Traian Vuia: generatorul de aburi cu ardere catalitică, de înaltă presiune și inexplozibil.

După ce a făcut o descriere tehnică amănunțită a generatorului de aburi Vuia, acad. I. S. Gheorghiu a înfățișat realizările obținute de Institutul de energetică al Academiei R.P.R. în construirea acestui generator. Institutul a realizat punerea în funcțiune a primului generator Vuia, experimentat în țara noastră.

Comunicările au fost viu aplaudate.

In încheiere, acad. prof. dr. C. I. Parhon a subliniat că realizările lui Traian Vuia reflectă geniul creator și constructiv al poporului nostru și umple inimile de speranță în perspectivele minunate ce se deschid astăzi științei și tehnicii în țara noastră.

Consfătuirea de la Casa Agronomului din Capitală

La Casa Agronomului din Capitală s-a deschis sîmbătă dimineața o consfătuire cu privire la înmulțirea semințelor elită de porumb, precum și producerea și folosirea semințelor hibride de porumb.

La consfătuire participă peste 100 de ingineri și tehnicieni din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective, din direcțiile agricole regionale, secții agricole raionale și puncte agricole din regiunile Suceava, Iași, Bacău, Galați, Constanța, Ploești, Pitești, Stalin, Hunedoara, Cluj și Regiunea Autonomă Maghiară. Iau parte de asemenea cadre de conducere din Ministerul Agriculturii, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat, colaboratori științifici ai I.C.A.R., ai I.C.M.E.A. și alții.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Marin Stancu, locțiitor al ministrului Agriculturii.

Numeroși participanți la consfătuire au arătat măsurile luate în unitățile din care fac parte pentru producerea semințelor hibride de porumb, unele realizări și lipsuri. Au fost apoi prezentate filme documentare cu privire la agrotehnica porumbului.

Lucrările consfătuirii continuă.

Această prietenie trebuie continuată

Declarația soliștilor iugoslavi care ne-au vizitat țara

Cîntăreții iugoslavi Nada Puttar și Drago Bernardici, care au dat o serie de concerte în țara noastră, au părăsit vineri dimineața Capitala. Inainte de plecare cei doi soliști au avut o convorbire cu un redactor al Agenției „Agerpres".

„Părăsesc Bucureștiul — a declarat mezzo soprana Nada Puttar — ducînd cu mine impresii frumoase. Am avut bucuria de a admira frumusețea peisajului romînesc, sentiment care cred că este comun oricărui străin ce vă vizitează țara.

Vizita noastră în Romînia ne-a întărit convingerea că între popoarele noastre se pot stabili relații și mai strînse de colaborare și prietenie. Sper că vizite ca acestea pe care am făcut-o noi vor fi în viitor tot mai numeroase" și utile.

Basul Drago Bernardici a declarat: „Sîntem încîntați de neobișnuitul avînt pe care teatrul muzical l-a luat în Romînia. Am avut prilejul să cîntăm pe scenele operetelor din București, Cluj și Timișoara și am admirat colegialitatea și dorința de colaborare care animă pe toți membrii colectivelor artistice. Am fost însă și spectatori — la „Rigoletto" și „Rusalka", de pildă — și atunci ne-am transformat în simpli admiratori ai măiestriei interpretative a cîntăreților din țara voastră.

Primirea ce ni s-a făcut de către artiștii și publicul romîn este de neuitat. Așteptăm cu nerăbdare să putem primi la Zagreb pe colegii din București, Cluj și Timișoara".

SPORT

Spartachiada de iarnă a tineretului

Schiorii din regiunea Stalin au dominat întrecerile

POIANA STALIN (de la trimișii noștri). — După trei luni de întreceri entuziaste care au adus la startul probelor de schi, sute de mii de tineri din întreaga țară, ieri dimineața la Poiana Stalin s-a desfășurat finala pe țară a Spartachiadei de iarnă a tineretului la schi.

Finala aceasta nu a însemnat numai o simplă întrecere pentru desemnarea unor cîștigători. Ea a constituit o prețioasă lecție practică pentru cei mai buni schiori din țară, maeștri ai sportului.

Startul: la marginea stadionului de iarnă Elena Zangor cerurește schiurile tinerilor concurenți Cuc Maria, Voica Maria din Negrești Oaș. Alături, maestrul sportului Constantin Enache dă ultimele indicații concurentului Idor Nicolae din comuna Fundata care a cîștigat proba 8 km. seniori-sat. Oficialii își consultă cronometrele pe linia de plecare tinerele concurente, dintre care multe abia în acest an au schiat pentru prima oară, așteaptă cu emoție coborîrea fanionului.

Dar iată acum campionii:

3 km. junioare oraș:
1. Iulia Coltaș — regiunea Stalin 15'55".

3 km. junioare — sat:
1. Pipera Georgeta — Regiunea Stalin 18'01".

Juniori oraș 6 km.:
1. Boteanu Stelian — regiunea Stalin 25'10".

Juniori sat 6 km.:
1. Filip Gheorghe — regiunea Stalin 30'01".

Senioare oraș 4 km.:
1. Tampa Rodica — regiunea Stalin 21'50".

Seniori oraș 8 km.:
1. Krangel Iosif — Hunedoara 38'13".

Seniori sat 8 km.:
1. Idor Nicolae — regiunea Stalin 37'13".

In după-amiaza zilei de ieri schiorii fruntași aflați în stațiune au prezentat un interesant program demonstrativ. Astăzi în cea de a doua zi a finalei se desfășoară ștafete pe echipe (ultima probă) după care va avea loc festivitatea de închidere a finalei Spartachiadei de iarnă a tineretului la schi.

Dinamo (București) — Dinamo (Orașul Stalin) 2—1 (0—0)

Pe stadionul Dinamo din Capitală s-a disputat sîmbătă întîlnirea de fotbal dintre echipele Dinamo-București și Dinamo Orașul Stalin, contînd pentru etapa 2-a a campionatului categoriei A. Fără să se ridice la un nivel tehnic prea înalt.

Jocul a plăcut prin dîrzenia cu care au luptat jucătorii celor două echipe.

Intîlnirea a luat sfîrșit cu scorul de 2—1 (0—0), în favoarea echipei Dinamo-București. Pentru învingători au înscris Nițulescu (minutul 68), Neagu (minutul 76), iar pentru învinși Mihai (minutul 85).

Azi, în etapa a II-a la fotbal

● Astăzi după-amiază pe stadionul Giulești, cu începere de la ora 16, se dispută meciul dintre echipele C.C.A. și Flacăra Ploești.

Repriza a doua a acestui meci se va transmite la radio cu începere din jurul orei 16,50 pe programul 2.

In țară, etapa a doua a campionatului programează următoarele meciuri: *Cluj:* Știința — Știința Timișoara; *Arad:* Flamura Roșie — Dinamo Bacău; *Timișoara:* Locomotiva — Locomotiva București; *Oradea:* Progresul — Progresul București.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE. Serenada străzii — **Patria, V. Alecsandri, I. C. Frimu,** Infrățirea între popoare; Trei starturi — **Magheru, Elena Pavel, 1 Mai;** Bel Ami — **Republica, Filimon Sîrbu, București;** Reprezentație de gală — **Lumina, 8 Martie;** La marginea orașului — **Central, Arta, Olga Bancic;** Alarmă în munți — **Maxim Gorki;** O călătorie în epoca preistorică — **V. Roaită. Timpuri Noi;** Drum periculos — **Al. Popov, Al. Sahia, Miorița;** Tăunul — **Grivița;** Insula fără nume — **Cultural;** Vagabondul (seria a II-a), La noi, la Todirești — **Unirea, Ilie Pintilie, Popular;** Alarmă în munți, Șurubul lui Marinică — **C. David;** Accidentul — **Victoria, Flacăra;** Matrozul Cijik — **T. Vladimirescu, Volga, N. Bălcescu.**

În spiritul coexistenței pașnice

Intrevederile lui A. I. Mikoian la Caraci

CARACI 24 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 24 martie, reprezentantul special al guvernului sovietic A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a fost primit de Iskander Mîrza, președintele Republicii Islamice Pakistan, cu care a discutat în mod cordial peste o oră.

Apoi, A. I. Mikoian l-a vizitat pe Mohammed Ali, primul ministru al Republicii Islamice Pakistan. In cadrul acestei întrevederi, care a durat timp de o oră și jumătate, a avut loc un sincer și util schimb de păreri în probleme care interesează ambele părți.

In după-amiaza zilei de 24 martie, A. I. Mikoian a avut o întrevedere cu Hamid-ul-Hak Cioudhuri, ministrul Afacerilor Externe al Pakistanului, și cu Rahimtula, ministrul Industriei și Comerțului. Ei au discutat, printre altele, problemele referitoare la relațiile economice și comerciale dintre Pakistan și Uniunea Sovietică.

Energeticienii sovietici întîmpinați la Buxton cu cîntece rusești

LONDRA 24 (Agerpres). — TASS transmite: In seara zilei de 22 martie, delegația de energeticieni sovietici în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Centralelor Electrice a sosit la Buxton, unde a vizitat cursurile permanente pentru ridicarea calificării lucrătorilor din sistemul energetic al Angliei.

Muncitori-membri ai orchestrei de amatori de la uzina „Forode" din orașul Chapel on le Frith au venit special la Buxton pentru a saluta pe oaspeții sovietici. Orchestra de muncitori a interpretat pentru membrii delegației mai multe cîntece populare rusești

Sosirea la Londra a unui avion sovietic cu reacție pentru pasageri

* **Nu s-a mai văzut un avion asemănător.** (primul mareșal englez al aerului).
* **„Tu-104" mai perfecționat decît avioanele engleze și americane („Daily Mail")**

In legătură cu pregătirile în vederea apropiatei vizite în Anglia a tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, la 23 martie a sosit la Londra pe bordul unui avion cu reacție pentru călători „Tu-104" un grup de reprezentanți sovietici

Avionul sovietic cu reacție pentru călători a atras atenția unanimă. In aceeași zi, ziarele de seară au publicat fotografii și articole în care au scos în evidență excelentele calități de zbor ale avionului, perfecțiunea liniilor, dimensiunile fără precedent ale motoarelor și oblicitatea aripilor, care dovedesc că avionul poate atinge o mare viteză.

Intr-un interviu acordat corespondentului rețelei de televiziune comercială independentă, **Philip Joubert de la Forte, prim-mareșal al aviației engleze, care s-a aflat pe aeroportul din Londra la sosirea avionului, a declarat că în țările occidentale el nu a mai văzut încă un avion asemănător acestuia.**

Acest avion, a spus mareșalul, dovedește că „rușii ne-au întrecut cu mult" în construcția acestor avioane și noi nu avem motoare cu reacție de aceste dimensiuni. In Occident, a subliniat mareșalul, mulți vor trebui să-și revizuiască părerile asupra realizărilor tehnice ale industriei aeronautice din U.R.S.S.

Ziarele acordă de asemenea o mare atenție avionului sovietic. Unele din aceste ziare publică descrieri entuziaste și fotografii ale avionului, vizînd în mod vădit efecte de senzație. Ziarul „Daily Express" consacră avionului articolul său de fond, o fotografie de mari proporții și un titlu mare pe prima pagină: **„Avioanele sovietice cu reacție sînt mai presus de orice".** In articolul de fond ziarul scrie: **„Acest avion de călători este un excelent avion cu reacție nou, cu motoare a căror putere este de aproximativ două ori mai mare decît cea a motoarelor noastre".**

„Daily Express" publică un articol semnat de cunoscutul aviator experimentator Waterton, care scrie următoarele despre avionul sovietic: „Nu știam la ce ne putem aștepta. Fără îndoială însă că nu ne așteptam la un avion atît de mare și rapid. In primul rînd, am rămas cu gura căscată de uimire cînd avionul a început să coboare, străbătînd norii de ploaie. In al doilea rînd, am rămas surprinși cînd avionul a făcut un viraj mult mai brusc decît fac de obicei avioane de acest tip. El a început să aterizeze precis, iar motoarele sale cu reacție funcționau uniform și liniștit. Apoi am constatat că nu este un bombardier, ci un avion din aviația civilă... Aterizarea a fost cu adevărat uimitoare".

In încheiere, Waterton scrie: „Ca și alți specialiști, nu pot să-mi revin de pe urma uimirii pe care mi-a provocat-o privirea fugitivă asupra acestui reprezentant al puterii aviației ruse".

Ziarul „Daily Mail" publică articolul comentatorului său pentru problemele aviației, Thompson. „Deunăzi, scrie acesta, Rusia a uimit lumea occidentală, prezentînd avionul „Tu-104" — excelent avion aerodinamic pentru călători cu 50 de locuri, mai perfecționat decît toate avioanele pe care le-am văzut în ultimii trei ani în Anglia sau în America. Specialiștii civili și militari care s-au adunat în jurul avionului, au păstrat mai întîi o tăcere emoționantă și mai apoi au început să fluiere admirativ... In interior, avionul este mai spațios și mai luxos decît oricare avion din Occident. El posedă doar două motoare și acest lucru constituie un avantaj față de avionul „Comet-4" (englez — n.r.). Ceea ce însă, probabil, a zguduit cu adevărat pe specialiștii englezi și americani, este faptul că avionul „Tu-104" face să dispară orice urme de îndoială privind avioanele rusești. Aceasta dovedește că Rusia a ajuns cel puțin atît de departe ca și Occidentul și poate și mai departe. Acesta este un avion care face ca Rusia să ocupe un loc de frunte în domeniul aviației civile. In ceea ce ne privește, aici avioanele cu reacție pentru călători nu vor apare (după prăbușirea avionului englez cu reacție pentru călători „Comet"—n.r.), înainte de 1959, iar la americani, probabil, înainte de 1960, sau chiar mai tîrziu".

Ziarele subliniază că avionul „Tu-104" a acoperit distanța de la Moscova la Londra în trei ore jumătate de zbor fără escală. Pe bordul avionului a sosit la Londra, împreună cu reprezentanții sovietici și John Joseph Deverell, atașatul adjunct englez al aerului la Moscova. Deverell a arătat că avionul zboară admirabil.

Trebuie subliniat de asemenea că fiecare loc din avion este înzestrat cu o mască de oxigen. Aceasta explică cum poate avionul zbura la o altitudine de 30.000 de picioare (9,1 km. — n.r.), fără cabină ermetică. Corespondentul pentru problemele aviației al radiodifuziunii britanice scrie că în timpul zborului avionul a atins viteza de 440 de mile (708 km. — n.r.) pe oră, deși zbura contra vîntului.

(Corespondență specială din Londra apărută în ziarul „Izvestia").

Lucrările Conferinței privind organizarea „Institutului răsăritean pentru cercetări nucleare"

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din 24 martie a Conferinței Internaționale consacrată problemei organizării Institutului răsăritean pentru cercetări nucleare a fost discutat proiectul de Acord cu privire la crearea acestui institut.

La discuții au participat reprezentanții tuturor statelor care iau parte la Conferință. Conferința a ales o comisie pentru redactarea definitivă a textului Acordului.

La 26 martie conferința își va continua lucrările.

Cînd Departamentul de stat nu găsește înțelegere la Tokio

Notele de protest ale Japoniei adresate S.U.A., privind experiențele atomice

WASHINGTON 24 (Agerpres). In seara zilei de 23 martie, Departamentul de stat al S.U.A. a dat publicității textul notei remise luni de guvernul S.U.A. guvernului japonez, în legătură cu experiențele americane cu arme atomice și cu hidrogen care urmează să aibă loc în primăvară în regiunea Pacificului. Guvernul S.U.A. respinge prin această notă cererea Japoniei de a se renunța la experiențele proiectate, sub pretext că aceste experiențe ar fi de importanță vitală pentru apărarea S.U.A.

Intr-un comunicat publicat sîmbătă dimineața, Ministerul de Externe al Japoniei se declară nesatisfăcut de răspunsul guvernului american. In acest comunicat se protestează împotriva faptului că experiențele cu arme nucleare și termonucleare vor afecta regiuni deschise navigației și pescuitului. Pornind de la aceasta, Ministerul de Externe japonez pune la îndoială legalitatea experiențelor, care prin caracterul lor limitează de fapt libertatea de navigație a altor state.

Sosirea la New York a tov. A. Joja

NEW YORK 24 (Agerpres) — La 20 martie a.c. a sosit la New York tov. Atanase Joja, reprezentantul permanent al R.P.R. pe lîngă Organizația Națiunilor Unite, însoțit de membrii misiunii R.P.R. la O.N.U.

La sosirea în portul New York, Atanase Joja și persoanele care îl însoțesc au fost întîmpinate de Jehan de Noue, șeful Protocolului O.N.U., Henryk Bireki, reprezentant permanent al Republicii Populare Polone la O.N.U., Josef Ulrich, reprezentant permanent al Republicii Cehoslovace la O.N.U., Boris Ivanov, consilier al delegației permanente a U.R.S.S. la O.N.U. și alți membri ai corpului diplomatic.

De asemenea membrii misiunii permanente a R.P.R pe lîngă Națiunile Unite au fost salutați de I. Dolezal, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P.R. la Washington.

NEW YORK 24 (Agerpres) — La 23 martie Atanase Joja, reprezentantul permanent al Republicii Populare Romîne pe lîngă Organizația Națiunilor Unite a prezentat scrisorile sale de acreditare lui Dag Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U

Deschiderea Conferinței P.S.U.G.

BERLIN 24 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 24 martie s-a deschis la Berlin cea de a treia conferință a Partidului Socialist Unit din Germania.

Delegații și oaspeții au salutat cu căldură apariția în prezidiul conferinței a lui Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democrate Germane, a primului ministru Otto Grotewohl, a lui Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G., a membrilor și membrilor supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., a reprezentanților Partidului Comunist din Germania în frunte cu Max Reimann, precum și a delegațiilor Partidului Comunist Chinez, Partidului Muncitoresc Unit Polonez Partidului Comunist din Cehoslovacia, Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Partidului Muncitoresc Romîn, Partidului Comunist din Bulgaria, Partidului Muncii din Coreea, Partidului Muncii din Albania, Partidului Popular Revoluționar Mongol, ale partidelor comuniste din Franța, Spania, Suedia, Olanda, Norvegia, Danemarca, Elveția, Israel etc.

In aplauzele furtunoase ale delegaților și oaspeților, Walter Ulbricht a dat citire salutului adresat celei de a 3-a conferințe a Partidului Socialist Unit din Germania de Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. In salut se spune:

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice adresează un călduros salut celei de a 3-a Conferințe de Partid a Partidului Socialist Unit din Germania.

Urăm Partidului Socialist Unit din Germania noi succese în construirea socialismului în Republica Democrată Germană, în lupta pentru întărirea economiei pașnice și ridicarea nivelului de trai al maselor de oameni ai muncii din R. D. Germană, pentru unitatea clasei muncitoare germane și reunificarea Germaniei în condiții care să asigure pacea și securitatea în Europa.

Trăiască pacea și prietenia dintre popoarele sovietic și german!

Conferința a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Raportul lui Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. intitulat: „Cel de al doilea plan cincinal și construirea socialismului în Republica Democrată Germană".
2. Raportul lui Otto Grotewohl, prim ministru al Republicii Democrate Germane și membru al Biroului Politic al C. C. al P.S.U.G. intitulat: „Rolul puterii muncitorești-țărănești în Republica Democrată Germană".

Otto Grotewohl, care a prezidat ședința, a dat apoi cuvîntul lui Walter Ulbricht, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, care a prezentat raportul la primul punct de pe ordinea de zi.

Conducătorii francezi declară:

Guy Mollet: Un proverb necunoscut în S.U.A.

PARIS 24 (Agerpres). — După cum anunță France Presse, Sîmbătă a avut loc la Paris o conferință de presă în cadrul căreia primul ministru al Franței, Guy Mollet, a răspuns unor întrebări ce i-au fost puse de un grup de ziariști americani în legătură cu diferite probleme internaționale.

Vorbind despre „ajutorul" american, Mollet a reproșat Statelor Unite că procedează în asa fel încît ele își fac uneori dușmani și nu prieteni din țările beneficiare de pe urma acestui „ajutor". Există un proverb francez după care „modul în care dai contează mai mult decît ceea ce dai" — a spus Mollet. Acest proverb este oarecum necunoscut în Statele Unite

Răspunzînd observației unui ziarist american potrivit căreia Franța face impresia că se teme mai mult de o Germanie reînarmată decît de comunism, Mollet, a răspuns: „Nu putem să avem mai multă încredere în noua Germanie înarmată decît înșiși social-democrații germani".

Pineau: Trebuie să ținem seama de schimbările din lume

PARIS 24 (Agerpres). — In seara zilei de 23 martie, răspunzînd la o interpelare a deputatului Maurice Schuman (membru al partidului M.R.P.), Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, a făcut în Adunarea Națională franceză o declarație

Declarînd că guvernul francez rămîne credincios alianțelor sale și „solidarității atlantice", Pineau a spus: „Totuși această fidelitate nu exclude sinceritatea..." în exprimarea părerilor.

Referindu-se la actuala situație internațională, Pineau a subliniat că „ar fi nerealist să se nege schimbările care s-au petrecut".

„Prin urmare, a spus în continuare Pineau, politica noastră trebuie să țină seama de aceste schimbări și este datoria noastră să atragem atenția aliaților noștri asupra necesității de a examina la timp problemele legate de acestea și în special a problemelor care se referă la relațiile dintre Est și Vest". Pineau a declarat în continuare: „Nu voi accepta să se conteste Franței dreptul de a-și exprima părerea proprie și de a lua măsurile pe care le consideră oportune.

De ce atacuri se tem popoarele Asiei

CONSTATARILE AMARE ALE D-LUI DULLES

La 23 martie secretarul de stat Dulles a rostit un discurs radiodifuzat despre recenta sa vizită în țările Asiei. Dulles a căutat în mod insistent să dea asigurări că Statele Unite înțeleg nevoile popoarelor asiatice și împărtășesc aspirațiile lor. Pentru aceasta Dulles a trebuit să facă unele mărturisiri care dovedesc în fond eșecurile politicii duse pînă în prezent de Statele Unite în Asia.

Dulles a fost nevoit să recunoască lipsa de temei a propagandei americane despre pretinsa „primejdie comunistă". „In timp ce noi ne gîndim în primul rînd la o primejdie care provine din partea comunismului internațional — a spus el — multe dintre ele (popoarele asiatice — n.r.) se gîndesc în primul rînd la eventuale atacuri din partea Occidentului".

Secretarul de stat a menționat că politica Statelor Unite de înarmare a unor țări din Asia provoacă neliniștea vecinilor lor pașnici. El a spus că a constatat în India temeri că armamentul livrat de Statele Unite Pakistanului „să nu fie folosit împotriva Indiei". India, Indonezia și Ceylonul, a constatat el, „preferă să nu adere la măsurile regionale de securitate" (adică la grupările militare americane — n.r.).

În 24 de ore

MOSCOVA: Cu prilejul încoronării regelui Cambodgiei Norodom Suramarit, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, a adresat regelui o telegramă de felicitare. Regele Cambodgiei, Norodom Suramarit, a trimis o telegramă de răspuns președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. K. E. Voroșilov.

HELSINKI: La 21 martie a.c. a avut loc la Teatrul Municipal din orașul Tampere, premiera piesei „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale.

BERLIN: Pianistul Valentin Gheorghiu, artist emerit al R.P.R., a dat o serie de concerte în R.D.G. Concertele pianistului Valentin Gheorghiu s-au bucurat de un frumos succes.

NEW YORK: După cum anunță agenția Associated Press, Grecia a cerut Comisiei O.N.U. pentru drepturile omului să discute „guvernarea despotică și teroarea" instaurată de Anglia în insula Cipru.

CU APARATUL FOTOGRAFIC

Cruda realitate

1

De multe ori, fotografiile n-au nevoie de prea multe explicații pentru ca să se înțeleagă ceea ce ele înfățișează. Chipurile oamenilor, aspectul lucrurilor înconjurătoare ne dau imaginea fidelă a unei situații, a unei întregi stări de lucruri.

Fotografiile pe care le publicăm în acest grupaj ne înfățișează limpede, fără putință de tăgadă, viața de mizerie a marii majorități a populației — a negrilor — din Uniunea Sud-Africană.

4

Din numărul de 12.600.000 de locuitori ai Uniunii Sud-Africane, 8.500.000 sînt negri, indieni, malaiezi etc. Insă această populație, ce reprezintă 4/5 din numărul total al locuitorilor este complect exclusă din viața normală a țării. Negrii din Uniunea Sud-Africană sînt supuși la cea mai cruntă teroare polițienească. Guvernul recurge la tot felul de mijloace și metode ca, de pildă, segregația rasială, discriminarea, înăbușirea mișcării de eliberare, lipsirea de drepturi umane elementare a negrilor. Priviți prima și a doua fotografie! Ele înfățișează două aspecte din cel mai bogat oraș al Uniunii Sud-Africane, Johannesburg. In centrul orașului (prima fotografie) sînt situate vilele pentru „civilizatorii" și „eliberatorii" europeni precum și alte instituții oficiale, în timp ce

2

familiile negrilor se zbat în cea mai cruntă mizerie, lipsite de locuințe sau, în cel mai fericit caz, trăind în bordeie de paie și cocioabe dărăpănate (fotografia a doua).

Cu toate că negrii formează marea majoritate a populației, ei nu au nici o influență în viața politică a țării, sînt lipsiți de dreptul de vot și sînt siliți să ducă o viață de robie în propria lor țară. Fotografia a treia ne arată condițiile de viață — dacă le putem spune așa — în care trăiesc minerii negri. Ei nu au asigurată securitatea muncii, nu au siguranța zilei de mîine, trăiesc în mizerie.

Cea de a patra fotografie ne înfățișează una din crudele realități ale vieții negrilor din Uniunea Sud-Africană. „Numai pentru europeni" așa glăsuiește inscripția scrisă pe una din băncile dintr-o stație de autobus. De altfel, rareori vezi pe străzi cîte un autobus cu inscripția „Pentru negri". Seara, după ora nouă, negrilor le este interzisă ieșirea pe stradă, iar la intrarea într-un parc din Capetown se găsește următorul aviz: „Intrarea e interzisă negrilor și cîinilor".

3

5

Toate aceste condiții mizere în care se zbat negrii din Uniunea Sud-Africană sînt rezultatul politicii coloniale pe care o duc puterile imperialiste și slugile lor.

Impotriva colonialismului, împotriva acestor condiții de viață, se ridică cu hotărîre populația subjugată din colonii, se ridică cu hotărîre negrii din Uniunea Sud-Africană. Pe pancartele pe care le poartă demonstranții pe care îi vedeți în cea de a cincea fotografie sînt scrise lozincile de luptă ale negrilor din Uniunea Sud-Africană: „Drept de vot pentru toți" „Vrem condiții mai bune de locuit". „Salarii egale la muncă egală". „Libertatea cuvîntului", „Libertate pentru toți".

Și aceste cereri ale lor, prin luptă se vor înfăptui. Alături de cei 1.200.000.000 de oameni care s-au eliberat din lanțurile dependenței coloniale, prin lupta pe care o duc, se vor adăuga alte și alte milioane.

C. MACOVEI

Sport Sport Sport Sport Sport Sport

Răspundem cititorilor

Sezonul sportiv de vară în Uzbekistanul sovietic

Prin știrea de față răspundem tovarășului DUMITRU PREDA, muncitor matrițer la uzinele „23 August" din Capitală, care ne-a cerut amănunte despre activitatea sportivă din Republica Sovietică Socialistă Uzbekă.

La 11 martie, în Uzbekistanul Sovietic s-a deschis noul sezon sportiv de vară. În această zi, în numeroase orașe și sate ale Republicii s-au desfășurat concursuri de masă la atletism, fotbal, volei, călărie și alte sporturi la care au participat zeci de mii de tineri.

În prezent, în Uzbekistan unde înainte de Revoluția din Octombrie sportul nici nu era cunoscut, sînt peste 600 de terenuri și baze sportive, iar peste 500.000 de tineri și tinere, practică cu regularitate atletismul, gimnastica, înotul, călăria și joacă fotbal, volei și altele. Numai în anul 1955 sportivii uzbeci au stabilit peste 80 de noi recorduri republicane. Mulți dintre ei fac parte din reprezentativele sportive unionale.

Pentru continua dezvoltare a mișcării sportive, guvernul R.S.S. Uzbece a destinat în anul 1956 peste 17 milioane de ruble. În afară de aceasta, organizațiile sportive au primit însemnate fonduri din partea sindicatelor și colhozurilor, fonduri cu care se construiește în prezent la Tașkent unul dintre cele mai mari și mai frumoase stadioane din Asia Centrală. Pe acest stadion va avea loc la 1 Mai o mare serbare sportivă populară.

Vă recomandăm tinere talente

Aurelia Moldoveanu

— Caut pe Aurelia Moldoveanu... campioană la șah...

Femeia care se ivise în pragul ușii m-a privit amabilă.

— Eu sînt... mama campioanei. Campioana... poftim în casă... iat-o!

În fața unei mese de șah am văzut o fată potrivită de statură, cu obrajii plini și două cozi lăsate pe spate. Tocmai ataca cîmpul tablei de șah al mamei... Am stat de vorbă cu această proaspătă campioană (a doua în clasamentul Spartachiadei de iarnă a tineretului la șah pe Capitală) în privirile pline de mîndrie ale mamei. Și am aflat:

— Am 15 ani. Urmez cursurile școlii profesionale de chimie în anul II. Îmi place chimia și vreau să devin o bună muncitoare...

Profesorii școlii, muncitorii și tehnicienii de la I. C. Chim. unde Aurelia Moldoveanu face practică o socotesc ca una dintre cele mai bune eleve. Destul de rar se întîmplă ca notele ei să fie mai mici de cinci.

În urmă cu cîteva săptămîni, la o adunare U.T.M. cînd Aurelia Moldoveanu a fost primită în rîndurile utemiștilor, cineva a pomenit și de faptul că ea nu este numai o bună elevă și o harnică muncitoare, ci și o bună sportivă cu care școala se mîndrește.

— De cînd joc șah? N-aș putea să spun precis — ne relatează Aurelia Moldoveanu. Acum cîtva timp mama m-a învățat cum trebuie să joc cu pionii, apoi cu ofițerii... La sfîrșitul anului trecut am început de fapt să joc într-adevăr șah, să fiu un „adversar" chiar de temut în partidele susținute în familie. Trebuie să știți că în familia noastră jocul de șah are o veche tradiție...

Partidele susținute cu colegele de școală în cadrul întrecerilor de șah ale Spartachiadei au fost primele întreceri ca și primele ei victorii oficiale. Curînd, vestea victoriilor tinerei șahiste din anul II s-a răspîndit în întreaga școală. În cadrul turneului pe clasă și apoi pe școală, Aurelia Moldoveanu a cîștigat categoric toate partidele susținute. Mai mult chiar, prin victoria cîștigată cu ușurință în întîlnirea — e drept neoficială — cu șahistul nr. 1, elevul Ianoș Marin, ea a devenit campioana absolută a școlii

— După cîteva victorii destul de ușoare — povestește Aurelia Moldoveanu — m-am calificat pentru finală. Aici am avut însă o mare surpriză. Adversara mea, cealaltă finalistă, era inginera Pitișac Octavia de la I. C. Chim unde fac practică și eu. Ne-am strîns prietenește mîna și am început întrecerea. A fost o partidă dîrză în care ne-am disputat întîietatea aproape trei ore și jumătate...

Puterea și istețimea minții au ajutat-o pe Aurelia Moldoveanu, să învingă, să devină astfel campioană raională de șah a Spartachiadei. Au urmat apoi alte succese. Numai în finala etapei pe Capitală, Aurelia Moldoveanu a suferit prima înfrîngere clasîndu-se astfel pe locul II.

La 15 ani — a doua jucătoare de șah a Spartachiadei pe Capitală — e într-adevăr un lucru de luat în seamă de către comisia centrală de șah!

La 1 aprilie începe:

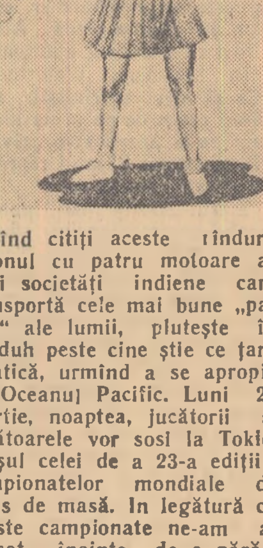
SPARTACHIADA DE VARĂ A TINERETULUI

În cadrul competiției se vor desfășura întreceri la: atletism, natație, ciclism, oină, handbal, volei și fotbal, după următorul program:

ETAPA I (pe colective și comune): 1 IV — 17 VI.
ETAPA II-a (pe localități și centre de comune): 18 VI—8 VII.
ETAPA III-a (pe raioane): 9—29 VII.
ETAPA IV-a (pe regiune): 3—5 VIII.
ETAPA V-a (finala la București): 18—22 VIII.

„La Tokio pot interveni surprize"

De vorbă cu Angelica Rozeanu

Cînd citiți aceste rînduri, avionul cu patru motoare al unei societăți indiene care transportă cele mai bune „palete" ale lumii, plutește în văzduh peste cine știe ce țară asiatică, urmînd a se apropia de Oceanul Pacific. Luni 26 martie, noaptea, jucătorii și jucătoarele vor sosi la Tokio, orașul celei de a 23-a ediții a campionatelor mondiale de tenis de masă. În legătură cu aceste campionate ne-am adresat, înainte de a părăsi Capitala, maestrei emerite a sportului Angelica Rozeanu.

La întrebarea noastră:

— Ce părere aveți despre viitoarea ediție a campionatelor mondiale și ce probleme ridică ea?", campioana mondială a răspuns:

— Campionatele mondiale de la Tokio sînt cele mai dificile din toate edițiile disputate pînă acum.

La echipe bărbați, pornește cu mai multe șanse echipa Japoniei, care va avea de înfruntat un adversar greu în echipa R. Cehoslovace, și probabil în cea a Hongkong-ului, care la Bombay s-a arătat de multe ori imbatabilă, dar nu pînă la capăt. La echipe-femei, văd trei formații cu șanse egale, care pornesc ca favorite. Este vorba de echipele R.P. Romîne, Japoniei, și Angliei.

Probele individuale cred că vor da cîștig de cauză, la băieți japonezilor. La individual femei, desemnarea celei mai bune „palete" va depinde și de tragerea la sorți. Este posibil ca la actuala ediție japonezele să-și spună cuvîntul mai mult decît în anii trecuți. De asemenea tînăra Ann Haydon va lupta să confirme rezultatele bune obținute în ultimul timp.

Noi privim cu încredere campionatele mondiale și dorim să reedităm comportările frumoase din anii precedenți.

Noutăți OLIMPICE

● Poate că mulți dintre noi la întrebarea: De ce se dispută Jocurile Olimpice de călărie la Stockholm? au dat din umeri. În Australia există însă o tradiție: pe acest continent nu este permisă, sub nici un motiv, intrarea cailor străini. Aceasta pentru a nu strica rasa australiană de cai, destul de renumită. Se presupune că unii cai din Europa ar poseda microbi, care în Australia ar da naștere la epidemii în rîndul hergheliilor acestui continent. Pentru probele de călărie din cadrul pentatlonului modern, de la Melbourne, australienii pregătesc cai celorlalți concurenți.

● Cicliștii rutieri preconizează pentru Olimpiadă foarte puține spargeri ale cauciucurilor. Aceasta deoarece întrecerile se desfășoară numai pe șosea asfaltată. De asemenea, cicliștii nu vor fi necăjiți, ca la alte curse, de așteptări neputincioase în fața barierelor coborîte. Traseul nu întîlnește nici o linie de cale ferată.

Vor reedita juniorii noștri „Torino 1955"?

Am fost în vizită la cei mai tineri internaționali ai noștri, la fotbaliștii lotului R.P.R. de juniori. Componenții echipei se antrenau în vederea întîlnirii tinerelor speranțe ale fotbalului european: Turneul F.I.F.A., de la Budapesta pentru reprezentativele de juniori.

Iată-i pe lăcătușii Sfetcu și Cîmpeanu, pe elevul Mureșan, pe funcționarii Dumitrescu și Mateianu, pe studentul Motroc, pe operatorul topograf Tăbarcea. Poate vă amintiți de unii dintre ei care au jucat în diverse echipe din țară. Pentru ca echipa să capete omogenitate, antrenorul i-a strîns acum pe toți laolaltă, fiind doar ultimele pregătiri.

Îi privim la „încălzire".

Toți cei șaisprezece jucători sînt bine dezvoltați pentru vîrsta lor.

Iată-i că se opresc. Mișcările de relaxare sînt executate și după micul repaus apar mingile de fotbal.

E greu să descrii „pofta" de minge pe care o au acești tineri. În ciuda terenului greu, pasele sînt executate precis. Ei arată că și-au însușit bine abecedarul fotbalului. În general se remarcă o mare ușurință în executarea diferitelor lovituri.

Curînd, fluierul a vestit o bucurie așteptată: jocul la două porți. Cum să se alcătuiască cele două echipe? Prin tragere la sorți? Nu. O propunere este acceptată pe loc: „apărarea" să joace împotriva „înaintării". Zis și făcut! Jocul la două porți începe imediat. Cei care marchează întîi sînt apărătorii, și tot ei vor fi aceia care termină victorioși scurta repriză de destindere. „Ați fost mai solizi și v-a convenit terenul, de aceea ați cîștigat" — surîde Dumitrescu. Și tachinările pe marginea victoriei fundașilor și mijlocașilor au continuat ziua întreagă. Am intrat apoi la club, locul de antrenament teoretic. Mateianu sosise înaintea tuturor. Clubul este în grija lui. A pregătit tabla pe care în curînd vor fi desenate cu cretă albă, liniile diferitelor scheme tactice. Se pune accent în mod special pe atac. Realizatorii echipei trebuie să fie pregătiți să facă față celor mai puternice apărări. Pregătirea este susținută de antrenorii noștri cei mai buni.

Zilele trecute, juniorii noștri au primit și vizita antrenorilor din R.P. Ungară. Opata și Magyari care se află de cîteva luni în țara noastră. Cei doi antrenori au insistat tot asupra trasului la poartă, lămurind diferite probleme.

Ceea ce-i preocupă însă cel mai mult pe tinerii noștri fotbaliști este turneul din R. P. Ungară. Anul trecut reprezentativa noastră de juniori a fost cîștigătoarea unei serii din turneul disputat în Italia, cînd a învins echipele Franței și Austriei și a terminat la egalitate cu Belgia. Anul acesta seria a II-a va fi cel puțin tot atît de disputată ca și atunci. Dar iată și părerile unora dintre jucători și ale antrenorului.

Motroc: Nu avem o serie ușoară. Deci atenție la jocuri băieți.

Cîmpeanu: Prezența echipei Austriei ne va da mult de lucru.

Dumitrescu: Cu echipa iugoslavă vom avea mult de furcă. Nu-i vom lăsa însă să cîștige.

Sfetcu: Polonezii sînt dornici de afirmare. Antecedentele întîlnirii însă ne aparțin.

A. Botescu: Am mare încredere în „familia" care s-a creat în sînul echipei. Băieții se prezintă la examen cu lecția: „Procedeele tehnice", învățată; vor rezista maximului de efort fizic în minimum de timp (în 5 zile 3 jocuri); echipa este omogenă și încă un amănunt: băieții sînt în formă. Cred într-o performanță de valoare ca aceea de anul trecut de la Torino.

I. NEAGU

Lotul R.P.R. de juniori care va participa la turneul F.I.F.A. a părăsit ieri Capitala plecînd spre Budapesta. Tinerii din patria noastră, urează cu această ocazie speranțelor fotbalului romînesc, mult succes.

În fotografie: un grup de jucători ai lotului R.P.R. de juniori înainte de plecare.

Ciclismul vest-european este în agonie?

Cunoscutul comentator sportiv francez André Chaillot încercînd să răspundă la această întrebare remarca într-un articol nu de mult:

„În prezent se observă un fenomen curios. În timp ce în majoritatea țărilor din Europa occidentală se pune cu toată tăria întrebarea dacă nu cumva într-un viitor apropiat ciclismul va dispare, în țările din Europa răsăriteană dimpotrivă, se remarcă un interes uriaș pentru această disciplină sportivă.

S-ar părea că este paradoxal să se vorbească despre declinul ciclismului în Europa occidentală. Nu de mult a luat sfîrșit turul Franței care a trezit un interes deosebit de mare și a stîrnit multe patimi. Ziarele au scris foarte mult despre turul Franței.

Turul Franței este însă doar o parte a ciclismului european. Și zarva ridicată în jurul lui nu este în stare să acopere gemetele ciclismului în agonie. Da, acest sport moare în Franța și în țările vecine, în Belgia, Italia, Elveția, unde odinioară a constituit pasiunea a generații de sportivi. Acest sport mai are de trăit cîtiva ani, dar nu există nici o speranță ca el să-și recapete popularitatea de altădată creată de cicliști ca Felissier, Leducq, Magni și Bartali, Coppi și Bobet, contemporani cu noi.

Astăzi bicicletele nu se mai vînd tot atît de bine ca altădată. Înainte firmele de biciclete întrețineau echipe întregi de bicicliști, în timp ce acuma ele reduc numărul cicliștilor și uneori chiar renunță la ei. Ele mizează în primul rînd pe motorizarea bicicletelor.

Dificultățile de care se lovesc tot mai mult organizatorii curselor și firmelor de biciclete sînt dovedite, de pildă, de desființarea în iunie a anului trecut a cursei Bordeaux—Paris. Organizarea acestui derbi (unul din cele mai vechi, el a apărut în 1891) necesita fonduri însemnate.

Organizatorii și industriașii nu mai sînt dispuși să facă cheltuieli mari. În acest caz cine îi va plăti însă pe cicliști? Doar nu trebuie să uităm că spre deosebire de cicliștii din țările Europei răsăritene, despre care am amintit mai sus, în Europa cei mai buni cicliști sînt totuși profesioniștii care trăiesc din această meserie a lor..

Dar iată că s-a găsit un mijloc pentru prelungirea existenței ciclismului — reclama „extrasportivă".

Această reclamă este rezultatul unui contract încheiat de cele mai deseori între o firmă de biciclete ale cărei fonduri sînt întrucîtva limitate (și care în orice caz nu-i permit să întrețină o echipă de curse) și o întreprindere comercială care nu are legătură directă cu sportul, dar care vede în sport un mijloc pentru a face reclamă produselor sale (inscripții cu caracter de reclamă pe maiourile cicliștilor, pe mașinile care îi însoțesc, posibilitatea folosirii în scopuri comerciale în presă sau prin alte mijloace a victoriei cicliștilor care au consimțit să participe la această afacere).

Florenzo Magni de mai multe ori campion ciclist, a participat la curse sub oblăduirea unei firme de produse... cosmetice.

Recent, în Elveția, Hugo Koblet, cunoscut maestru al pedalei, a acceptat propunerea unei întreprinderi franceze de aperitive.

Este cu totul probabil ca noua formă de finanțare să constituie un stimulent pentru animarea curselor cicliste Dar pentru mult timp? Ne permitem să ne îndoim de acest lucru din foarte multe motive, printre care figurează și acela că oamenii care dau fonduri sînt mereu în căutare de noi forme de reclamă".

Atleții lumii se pregătesc de start

În aceste zile, în mai toate colțurile globului marii atleți ai lumii sînt în plină perioadă de antrenament. Anul acesta, ei au în față startul unor mari întreceri internaționale. De sigur, însă, că în atenția tuturor se află întrecerile celei de a XVI-a ediții a Jocurilor Olimpice de vară de la Melbourne.

Ziarele de specialitate ca și agențiile de presă transmit aproape zilnic știri despre pregătirile atleților din diferite țări ale lumii. După ce s-au antrenat timp de mai multe săptămîni în R.P. Chineză, odată veniți în patrie, atleții din R.D. Germană fac pregătiri a căror intensitate crește din săptămînă în săptămînă.

Krivonosov, Scerbakov, Lituiev, Zîbina, Ciudina, Otkalenko, Vinogradova și ceilalți atleți și atlete sovietice se pregătesc cu cea mai mare seriozitate pentru sezonul de vară și, desigur, pentru Jocurile Olimpice. De pildă, antrenamentul lui Vladimir Kuț, este foarte „tare" și după părerea antrenorului său, „numai un asemenea program de pregătire poate aduce după sine succese încă la primele concursuri". Kuț parcurge zilnic cîte 40 kilometri într-un ritm susținut.

La fel se pregătesc, cu toată atenția, și cunoscuții atleți maghiari Iharos, Tabori, Kovacs, ca și atleții din Anglia, Danemarca, Finlanda, Polonia, Norvegia, Cehoslovacia, Iugoslavia etc. Atleții americani se antrenează — ca niciodată pînă acum — în mod special în vederea Jocurilor Olimpice. Recent, recordmanul olimpic Bob Richards a obținut în cadrul unui concurs de sală la prăjină al 85-lea rezultat al său peste 4,50 m. La celălalt capăt al lumii, în Australia, cunoscuții alergători Dave Stephans și John Mihael Landy, folosind metodele de pregătire ale lui Zatopek, au și obținut rezultate de o înaltă valoare. Stephans a stabilit primul său record mondial în cursa de 6 mile, iar Landy a stabilit două recorduri noi australiene în cursele de 800 m. și 880 yarzi.

Toate aceste intense și susținute pregătiri în vederea sezonului competițional al anului 1956 lasă să se întrevadă că rezultatele ce se vor obține vor întrece pe cele realizate în anii trecuți și chiar pe cele ale anului 1955 considerat de specialiști drept anul de „vîrf" al atletismului mondial.

Atleții din țara noastră, avînd în față unul din sezoanele cele mai bogate, au început de mult să se pregătească temeinic și sîntem convinși că roadele muncii lor susținute vor fi oglindite prin noi și noi rezultate valoroase, prin noi recorduri ale țării.

MIC dicționar sportiv

În rîndurile de mai jos ne propunem să venim în ajutorul spectatorilor explicîndu-le unii termeni uzuali, din așa zisul dicționar sportiv. Deci să începem:

Priza = apucarea paletei, a rachetei sau a mingilor de baschet, oină, handbal.

Semizbor = lovitură la tenis de masă și tenis de cîmp prin care mingea nu trebuie să fie lovită de către jucători. Aceștia așează numai paleta sau racheta în drumul mingii.

Lifturi = lovituri de conducere a mingii în care aceasta este lovită de paletă (la tenis de masă) sau de mînă (la volei) în partea inferioară și care îi imprimă astfel rotirea în sensul rostogolirii pe traiectorie spre terenul adversarului

Detentă = maximum de forță mușchiulară declanșată în minimum de timp.

Lovitura laterală (swing) = lovitura îndreptată de către boxer în țintă (figură, corp) din lateral.

Loviturile de jos (uppercuturi) = acest gen de lovituri sînt îndreptate de către boxeri de jos în sus. Caracteristica acestora este faptul că pumnul în momentul loviturii are degetele îndreptate spre boxerul care atacă și că în general ele urmăresc lovirea bărbiei adversarului.

ȘAH

Un deceniu de la moartea lui Alehin

Ieri s-au împlinit zece ani de la moartea marelui șahist rus A. A. Alehin. Istoria șahului a cunoscut mulți jucători remarcabili; la vremea lor Philidor, Morphy, Steinitz sau Lasker și-au întrecut contemporanii și numele lor a rămas înscris în rîndurile marilor campioni. Dar nici un jucător n-a reușit să atingă pînă astăzi gloria șahistă a lui Alehin. Învingător în nenumărate concursuri, campion al lumii în urma memorabilei victorii asupra lui Capablanca (1927), Alehin a reunit triumfurile sportive cu creații de neegalată profunzime în partidele sale. Căci Alehin a fost un adevărat artist al șahului

În urma lui Alehin a rămas un minunat tezaur șahist: cele peste o mie de partide jucate în diferite concursuri, foarte multe dintre ele comentate de el însuși în cărțile sale „Partidele mele cele mai bune", „Pe drumul spre campionatul lumii", „Turneul de la New York 1924" etc. Datorită inițiativei Editurii Tineretului, în curînd șahiștii noștri vor avea posibilitatea de a cunoaște și studia aceste partide din traducerea cărții maestrului sovietic V. Panov: „300 partide alese ale lui A. A. Alehin".

Problema Nr. 15

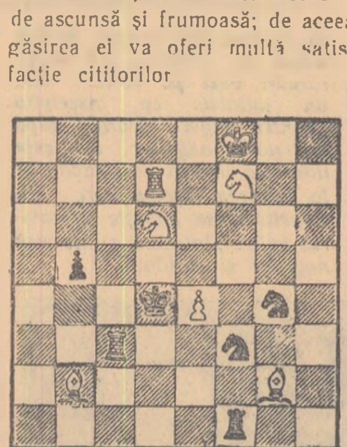
Inedită

Ing. A. F. IANOVCIC

Bod — Regiunea Stalin

Prezentăm astăzi cititorilor noștri o problemă care le va da mai mult de lucru.

Mutarea „cheie" este deosebit de ascunsă și frumoasă; de aceea găsirea ei va oferi multă satisfacție cititorilor

Mat în două mutări.

Alb: Rf8, Tc3, Td7, Nb2, Ng2, C.d6, Cf7, Pe4.

Negru: Rd4, Tf1, Cf3, Cg4, Pb5.

PE PICIOR GREȘIT

Pe unele terenuri încă nu s-a curățat zăpada!

— Ceea ce mă îngrijorează e că arbitrul ar putea găsi un motiv de contestație.

Amenajarea unor terenuri de joc lasă de dorit.

— Ce v-a venit?

— Să vezi, în ultima clipă am văzut că nu montasem panourile și cum meciul nu putea întîrzia, noi, ca organizatori...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Tineri pe stadioane

ORIZONTAL: 1. Anotimp sportiv — Calendar sportiv —Practică toate sporturile — Ape! 2. Vas (pop.) — Alergări cu mulți participanți — ...De fotbal, volei, oină etc. — Verbul alpinistului — Aleargă pe roți. 3. „Cavalerul dreptății" — cursiv (presc.) — „Matroz" pe caiac — A preîntîmpina — A pierdut campionatul R.P.R. pe anul 1955. 4. Ferm numai pe jumătate — Marocanul stenografului — Ziua și noaptea își așteaptă turiștii — Carte poștală — Armă australiană — Ode! 5. Diviziunea sportivă în timp și pe traseu — Cum nu pot fi spectatorii pe stadion — Echipe „dușmane" — Campion. Meciuri. 6. Prima parte a campionatului — Obstacol la volei — 1 dor... — Bluză — Poate fi muzicală, plastică și uneori sportivă — Început de teorie. 7. Indica — Sportul țintașului — „Omul cu.." — Așa-s stadioanele. — Iarnă fără de sfîrșit.

VERTICAL: 1. Sportul purtătorilor de mesagii. 2. A doua parte a campionatului. 3. Făcut praf — A brăzda. 4. De aici deschid olimpiadele. 5. Parte mobilă a rampei. 6. Întrecere (monov.). 7. Ciocan pornit în cursă. 8. Cînd portarul lasă capul în jos — Neîntrecuți. 9. S. — Limpede. 10. Aproximativ. 11. Marea întrecere hipică. 12. Osie. 13. Momeală. 14. În luptele cu taurii folosește lancea. 15. Oprește — Trei consoane. 16. Arma turnirurilor cavalerești. 17. A stopa mingea 18. Lovitură fotbalistică — Unitate de măsură la volei. 19. Le-ai luat pe toate ...obții insigna G.M.A. 20. Culoare — Mic obiect nelipsit din rucsacul turistului. 21. Soare pe Nil — Probă atletică. 22. Trofeele pescarului sportiv. 23. Zburătorul cu aripi de ceară — Cal dobrogean. 24. Curbă în competiția de moto-cros. 25. Ambarcațiune pentru sportivi. 26. Articol — George Constantin 27. Cad — Echipa arădenilor. 28. „Contabil" ...la baschet. 29. Unde își dau întîlnire sportivii cu spectatorii.

REBUS SPORT

Sport Sport Sport Sport Sport Sport Sport Sport

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52